ANUL III Octombrie - Noembrie 1926 No. 10—11

MONITORUL
Uniunei Orașelor din România

Organ Oficial al Asociației Comunelor Urbane

Apare lunar sub conducerea Biuroului Central al Uniunei Orașelor

ABONAMENTUL Pe an: 240 Lei	REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA la Secretariatul General al Primăriei Capitalei, Palatul Șuțu Piața Brătianu București	ABONAMENTUL Pe an: 240 Lei

SUMARUL:

I. Darea de seamă asupra desbaterilor Adunărei generale a Uniunei ținută la 26 și 27 Sept. a. c.

II. Informațiuni și anunțuri.

D-sale

D-lui Primar al Orașului

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA ION C. VĂCĂRESCU, STR. UMBREI 4,
1926

www.dacoromanica.ro

DAREA DE SEAMA
asupra desbaterilor ce au avut loc în Congresul „Uniunei Oraşelor din România“

A IV-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ
Ţinută la Bucureşti în zilele de 26 şi 27 Septembrie 1926

ZIUA I-a
Şedinţa dela 26 Septembrie 1926

Şedinţa se deschide la ora 9,30 sub preşedinţia D-lui Prof. Univ. Anibal Teodorescu Primarul general al Municipiului Bucureşti şi Preşedinte al Uniunei Oraşelor, asistat de D-nii Vice-Preşedinţ Sebastian Teodorescu, Primarul municipiului Chişinău, Dr. I. Doboşan, Primarul municipiului Timişoara şi Ioan Roban Secretarul general al municipiului Bucureşti şi al Uniunei Oraşelor.

Din partea Ministerului de Interne asistă D-l Amiral Coandă, membru în Consiliul Superior Administrativ.

Oraşele membre, cari participă sunt reprezentate precum urmează:

1. *Oraşul Bucureşti,* D-nii: Prof. Univ Anibal Teodorescu, primarul general al municipiului; D. Grozdea primarul sectorului II; Colonel Savian Bădulescu, primarul sectorului III; Ing. I Condiescu, membru în delegaţiunea permanentă a sectorului IV; M. Berceanu, membru în delegaţiunea permanentă a consiliului general al municipiului, Prof. Univ. Paul Negulescu, consilier al municipiului şi I. Roban secretar general.
2. *Alba Iulia,* D-l Aurel Sava, primarul oraşului.
3. *Balcic,* D-l Nicu Papahagi, primar.
4. *Braşov,* D-l Socaciu, locţiitor de primar.
5. *Brăila,* D-nii: Teianu, primar, Faranga consilier, Ing. Enescu şi Georgescu Vâlcea.
6. *Buzău,* D-nii: Matei Postelnicescu, primar, N. Oprescu, ajutor de primar.
7. *Bazargic,* D-nii: Col. Petrescu, primar, Simion Zugravu, ajutor de primar.
8. *Carei Mari,* D-l Dr. Dorobanţ, ajutor de primar.
9. *Constanţa,* D-l Dr. Pilescu, primar.
10. *Cernăuţi,* D-nii: Răşcanu, consilier şi Dr. Brăileanu, secretar general.
11. *Chişinău,* D-l Sebastian Teodorescu, primar.
12. *Caracal,* D-l Ion Titus Bădescu, primar.
13. *Corabia,* D-nii: D. Peiovici, primar şi Voitec, secretar.
14. *Craiova,* D-nii: Romanescu, Antonescu şi Graur, consilieri.
15. *Cluj,* D-nii: T. Mihali, primar şi D. Vasilescu, secretar general.
16. *Făgăraş,* D-l E. Poparadu, primar.
17. *Fălticeni,* D-l Blându, primar.
18. *Focşani,* D-nii: N. Constantinescu, primar şi E. Romanoe, secretar.
19. *Galaţi,* D-l I. Zaharia, ajutor de primar.

www.dacoromanica.ro

20. *Gheorghieni,* D-l Emeric Casay, şef de serviciu.

21. *Gherla,* D-l Victor Vetzsany, consilier.

22. *Giurgiu,* D-nii: Iuca, primar şi Alex. Calota, secretar.

23. *Huşi,* D-l Vântu, ajutor de primar.

24. *Haţeg,* D-l Tănăsescu, primar.

25. *Medeaş,* D-nii: Iulius Stentzel, primar şi R. Hentel, prim contabil.

26. *Moineşti,* D-nii: C. Lumbas, primar şi Grigoraş V., secretar.

27. *Miercurea Ciuc,* D-l Victor Faroga, primar.

28. *Piatra Neamţ,* D-l Col. Calmuski primar.

29. *Ploeşti,* D-nii: I. Obrocea, primar, Barbu Georgescu, consilier, Eftimiu, secretar general şi St. Săndulescu.

30. *Oradea Mare,* D-l Tulbure, primar

31. *Orhei,* D-l Gr. Plămădeală, primar.

32. *Orăştie,* D-l A. Herlea, primar.

23. *Oltenița,* D-l D. Popescu, secretar.

34. *Râmnicu-Sărat,* D-l C. Bratu, primar.

35. *Râmicu-Vâlcea,* D-l Primar

36. *Sf. Gheorghe,* D-l T. Capuşan, şef de serviciu.

37. *Sebeş,* D-l Titus Catruşca, primar.

38. *Strehaia,* D-l Ciochină, primar.

29. *Simlăul Silvaniei,* D-l Aurel Tartea, primar.

40. *Sibiu,* D-nii: Dr. W. Goritz, primar şi Dr. G. Barbat, secretar.

41. *Tulcea,* D-nii: Aurel Teodorescu, primar şi Constantinescu, secretar.

42. *Timişoara,* D-nii: Dr. I. Doboşan, primar Dr. Octavian Crâşmariu, secretar, Dr. Şagovici secretar.

43. *Târgu Mureş,* D-l Dr. Vancea, consilier.

44. *Turnu Severin,* D-l Col. Foltzer, primar.

45. *Vatra Dornei,* D-l P. Iuga, primar.

46. *Văleni de Munte,* D-l D. Rădulescu, primar.

* * *

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte: Domnilor colegi şi iubiţi oaspeţi, Ceace caracterizâ mai mult viaţa administrativă modernă a marilor noastre aglomeraţiuni, a oraşelor, este faptul că necesităţile colectivităţei se înmulţesc pe zi ce trece, că altele erau nevoile cetăţenilor de acum câtevà decenii, altele sunt cele de astăzi şi cu foarte multă probabilitate, cu siguranţă chiar altele, cu mult mai mari, mai intense, vor fi nevoile zilei de mâine.

Cine ar puteà să-şi arunce o privire retrospectivă asupra vieţii municipale în toate oraşele şi mai ales în oraşele mari, ar găsì o profundă deosebire între ceace a fost în trecut şi ceace este astăzi. Deosebirea ar fi atât de profundă, încât de multe ori, îmi zic, că dacă, vreunul dintre moşii noştri, care pe vremea Regulamentului Organic, a fost în sfatul administrativ al oraşului şi s'a ocupat de chestiunile edilitare, ar eşì din locaşul lui de odihnă veşinică, şi ar privì ceeace este în oraşul Bucureşti astăzi, sau în alte oraşe, nu le-ar mai recunoaşte. El care a fost obişnuit să întâmpine şi să rezolve o sumă de nevoi, o sumă de probleme ce se puneau atunci, astăzi ar găsì, că necesităţile ivite sunt atât de mari, sunt atât de complexe şi de complicate, încât sarcina lui ar fi peste măsură de grea şi mă întreb dacă el însuşi, faţă de greutăţile ce ar întâlni în calea lui, faţă de viaţa cea nouă cu nevoile ei, n'ar găsì că este mai potrivit, să se întoarcă în mormântul de unde a plecat, fiindcă acolo este mai multă linişte, decât în administraţiunea modernă a oraşelor.

Sunt si astăzi nevoi, aceleaşi ca şi în trecut, decât că sunt schimbate, prin faptul că sunt cu mult mai complexe.

Luaţi de pildă, una singură din ele, şcoala primară, cum se puneà problema odinioară şi cum se pune astăzi. Luaţi necesităţile, cari sunt în atingere cu alimentaţiunea populaţiunei oraşelor! Ce scriau legile noastre vechi de odinioară? Vorbeau numai de carne şi pâine. Ce trebue să facă edilii noştri de astăzi? Sunt pe deoparte, necesităţi, cari astăzi se ivesc mult mai caracteristice epocei în care trăim, şi cari vor dispare când vor fi satisfăcute, pentru a lăsà loc altora noui, ce nu le putem intrevedea. Luaţi de pildă nevoia circulaţiunei dintr'un oraş mare, luaţi nevoia transportului populaţiunei în comună dela un punct la altul, luaţi necesităţile de poliţie în aglomeraţiunile mari. Din această cauză, sarcina edilului modern este din cele mai grele de îndeplinit. Şi fiindcă a venit vorba de edili, vă rog să-mi îngăduiţi ima-

www.dacoromanica.ro

ginea pe care eu mi-am făcut-o despre ceea ce trebue să fie edilul modern.

Administraţiunea Comunală trebue să fie pentru edil, nu un mijloc, ci un scop final, adică nu comuna este creată pentru edil, ci edilul trebue să fie creat pentru comună. Din această cauză, edilul trebue să vină cu un bagaj mare la administraţiunea la care se înhamă, un bagaj de cultură adequat, un bagaj de cinste, de entusiasm şi de energie. Edilul, trebue să fie în stare ca în tot momentul, să facă deosebirea între ceace este al particularului şi între ceace este al comunei, să nu amestece niciodată interesul lui particular, sau interesele prietenilor săi, sau a colegilor de politică, sau de breaslă, cu interesele comunei (aplauze). Edilul, trebue să se prezinte la comună, desbărat şi desbrăcat de orice contingenţe lăturalnice, neprielnice, urîte, trebue să lucreze pe faţă şi în văzul tuturor, nu trebue să ridice între public şi felul cum înţelege să facă administraţiune o perdea, înapoia căreia, să se petreacă şi lucruri pentru binele public, dar mai ales lucruri pentru binele lui personal. Edilul trebue să fie omul care să aibă virtutea, străşnicia de a păstrà cu sfinţenie, tot ceace au făcut bine şi ne-au lăsat bun înaintaşii noştri la comună.

Pe dealtă parte, edilul, trebue să fie acela, care să aducă în tot momentul, faţă de aceste nevoi cea mai bună soluţiune de adoptat, neavând în vedere decât interesul general al cetăţenilor pe care îi administrează.

Edilul domnii mei, trebue să fie omul care seara când îşi ridică ochii către Cel de Sus, cu cugetul curat, fără făţărnicie. să zică: Mulţumescu-ţi ţie Doamne, pentru tot binele pe care m'ai ajutat să-l fac astăzi şi apără-mă de ispita zilei de mâine (aplauze prelungite).

Domnilor Colegi, am spus adineauri şi de altfel Dv. o ştiţi, că sarcina care incumbă edilului modern, este grea. El trebue să aibă un orizont foarte deschis, trebue să cunoască felul de viaţă al altora, trebue să cunoască ceeace se petrece în viaţa altor oraşe din ţara noastră şi din alte ţări mai înaintate. El este din această cauză, promotorul ideilor mari, noui, în materie de administraţiune şi mai ales, este promotorul metodelor administrative noui, pe cari trebue să le aducă în opera lui de administrare comunală. Pentruca sarcina aceasta să-i fie uşurată, se cere ca în această operă grea, edilul să fie secondat în tot momentul, de colaboratori, cari să fie însufleţiţi de aceleaşi sentimente ca şi el, pentru binele comunei, colaboratori, cari şi ei să fie desbrăcaţi de patimi politice sau omeneşti, de interese materiale, să nu reziste la acţiunea binefăcătoare a edilului, prin pasivitate, prin nevoinţă sau prin sabotaj. Iar dacă legea actuală permite o asemenea activitate nefastă din partea colaboratorilor edililor, legea trebue modificată (aplauze prelungite) pentrucă eu nu admit, ca de dragul aranjamentelor anterioare unei legi să fac să sufere populaţiunea întreagă dintr'o comună (aplauze). Edilul, trebue să fie secondat şi de o categorie de funcţionari comunali la înălţimea cerinţelor administraţiunei moderne, funcţionari cari să aducă în îndeplinirea funcţiunei lor, dragoste. entusiasm de funcţiune, care să-şi facă din treptele funcţiunei lor, o carieră; iar nu de funcţionari, care au venit numai, să-şi găsească un adăpost sub cutele budgetului comunal; funcţionari, cari atunci când ies la pensie, după 30 de ani de muncă cinstită, să poată zice cu mândrie, atunci când trec pe străzile oraşului: iată, la această operă am muncit şi eu 30 de ani, şi eu sunt unul dintre modeştii zidari, care am construit la facerea acestui monument.

Dar îndefinitiv, s'ar putea întreba cineva, dintre Dv., dece spui toate aceste lucruri, astăzi când este vorba de adunarea generală a Uniunei Oraşelor? Au ele vre'un raport cu ceeace trebue să fie Uniunea Oraşelor? Fără îndoială că da, un raport foarte mare, o legătură foarte strânsă, pentrucă dacă viaţa municipală, este prin ea însăşi evolutivă, dacă viaţa municipală este în continuă transformare şi dacă ceace a fost ieri, nu se potriveşte cu ceace populaţiunea cere astăzi şi ceace cere astăzi, devine mâine prea mic, prea strâmt, pentru nevoile populaţiunei din viitor, prin legătura dintre ele, ca instrument de propagare a ideilor noui în administraţiunea municipală şi mai ales a metodelor noui de lucru în materie de finanţe edilitare, ca şi în materie de edilitate propriu zisă, nu este astăzi organ mai bine ales decât Uniunea Oraşelor din statul nostru.

D-lor, ideia de Uniune a Oraşelor este o ideie vechie, fiindcă ea a existat în statul nostru. A existat Uniunea şi în dreptul românilor de peste

www.dacoromanica.ro

vechile hotare, a existat şi în dreptul administrativ rural al vechiului regat. Ideia de asociaţiune a comunelor rurale a permis legătura, strânsă, de apropiere între comunele noastre româneşti în vederea atingeri mai sigură a unui scop comun propus.

Uniunea Oraşelor prezintă după mine, o îndoită însemnătate şi răspunde la o îndoită necesitate: 1) într'o Uuniune a Oraşelor, oraşele încep să devină în preocupările lor şi în realizarea programului lor de lucru în materie administrativă mai apropiate, mai solidare, în sensul că oraşele, se pot adresa unul altuia pentru a cere în tot momentul informaţiuni de ordin statistic, informaţiuni de ordin administrativ, de ordin edilitar, pentru a cere informaţiuni, în ceace priveşte rezultatul experienţelor făcute în cutare oraş. Iată câte lucruri preţioase poate găsi un oras prin ajutorul Uniunei Oraşelor.

Mai mult, într'o Uniune, în afară de această posibilitate de consfătuire a Oraşelor între ele, în afară de faptul că Uniunea este, cum am spus adineauri, instrumentul prin excelenţă de circulaţiune a ideilor edilitare şi administrative a Oraşelor, am ajunge să se sprijine unele pe altele în anumite nevoi, în anumite chestiuni administrative Şi o doresc şi o prevăd pentru oraşele noastre, că nu este departe momentul când oraşele vor ajunge să se ajute unele pe altele, din toate punctele de vedere, nu numai din punctul de vedere al rezultatelor practice

Iată o primă necesitate la care răspunde ideia de Uniune a Oraşelor.

O a doua, era o necesitate legată de structura organică a statului nostru, aşa cum l'a adus rezultatul războiului. Oraşele, după răsboi, nu mai aveau toate aceaşi sorginte şi acelaşi mod de apariţie, de înfiinţare, aceaşi viaţă ca în trecut. Erau oraşe în vechiul regat desvoltate aşa cum le cunoaştem. Erau oraşe înfiinţate în cursul veacurilor, şi unele în cursul veacului trecut, cari s'au desvoltat sub o anumită legislaţiune străină, o legislaţiune, care era impregnată de un anumit spirit de dominaţiune a guvernului central faţă de oraşe. Au fost oraşe, cari au căpătat o anumită desvoltare sub ideile şi concepţiunile dreptului german, cum sunt oraşele din Bucovina. Şi sunt oraşe transilvănene, cari au tradiţiuni de mai multe ori seculare, oraşe, cari au fost înfiinţate pe baza de privilegii legale, oraşe, cari au trăit şi s'au desvoltat pe baza acestor privilegii şi cari astăzi sunt chemate la o viaţă nouă democratică, autonomă. Era necesar, ca toate aceste oraşe prin reprezentanţii lor, să se întâlnească într'o Uniune, unde să înceapă a se cunoaşte unele cu altele, să împrumute ceace este bun, la altele, să găsească de pildă în Capitala ţării, exemple pe cari ar voi să le imite şi în acelaş timp, să dea prilej Capitalei ţării, să se împrumute dela aceste oraşe, cu tot ceace este bun în instituţiunile lor administrative.

Iubiţi colegi, astăzi se întruneşte Adunarea generală a Uniunei oraşelor noastre, Uniune, care are o vechime de 4 ani. Capitala ţării, pe care am onoarea să o reprezint în faţa D-voastră, vă primeşte cu braţele deschise. In ea veţi găsi o bună parte a trecutului nostru românesc. în ea veţi găsi concepţiile edilitare ale veacului trecut, concepţii, cari dacă au fost sincere pe vremuri, apoi câteodată au fost timide, lipsite de prevedere, de prevederea unui viitor foarte apropiat. Alături de trecut, veţi găsi în Capitală, sforţările uriaşe ale prezentului, pentru civilizarea, înălţarea cât mai sus a Capitalei statului nostru.

Şi trecutul şi prezentul, în comparaţie unul cu altul, vă vor servi Dv. să vă facă să întrezăriţi viitorul acestui oraş, care nu poate fi decât un viitor strălucit (aplauze).

Domnilor, mă tem că aţi venit din anumite puncte de privire cu prea mari iluziuni, mă tem ca aceste iluziuni să nu vă fie spulberate faţă de starea edilitară a oraşului, sunt dator să vă dau o explicaţiune.

Oraşul nostru este în plină transformare. Oraşul nostru de după răsboi, nu mai este Capitala vechiului regat. Un oraş care aproape se crează din toate punctele de vedere, un oraş care aproape trebue să-l înfiinţăm, în ceace priveşte nevoile lui edilitare, opera de transformare, de prefacere a acestui oras mare, care atinge 1 milion de locuitori, este o operă de răbdare, de lungă răbdare. Această operă a fost începută după răsboi. S'au făcut lucrări mari în administraţiunea oraşului, s'au făcut opere uriaşe, unele sunt desăvârşite, altele sunt pe cale de desăvârşire, iar altele vor fi puse neîntârziat în construcţiune.

Sunt dator, faţă de toţi cei cari m'au preceda, în administraţiunea comunală de după răsboiţ care şi-au pus toată dragostea ca să înfăptuiască

www.dacoromanica.ro

asemenea opere comunale, să le aduc mulţumirile mele, şi mulţumirile Capitalei regatului pentru munca, pentru vrednicia, pentru spiritul de prevedere şi pentru cinstea care au pus-o în realizarea acestei opere (aplauze).

In definitiv, acesta este oraşul nostru, nici prea frumos, dar nici prea urît, oraş care astăzi vă deschide braţele şi vă zice: bine aţi venit (aplauze prelungite).

Aceste spuse, declar deschise şedinţele celui de al patrulea Congres al Uniunei Oraşelor din România. (Aplauze furtunoase îndelung repetate)

Domnilor, cea dintâi datorie şi cea mai scumpă, pe care românii au înţeles totdeauna să şi-o îndeplinească în asemenea împrejurări, a fost ca din primul moment al întrunirei lor, şi la începutul orcărei preocupări să şi îndrepte gândul către Acela care mai presus de noi, cu mai multă virtute, cu mai multe calităţi, cu mai multă stăruinţă, şi cu mai multă bunătate, este astăzi un român mai bun decât noi toţi, este Majestatea Sa Regele. (Aplauze furtunoase îndelung repetate; voci: Trăiască Regele).

Să-mi îngăduiţi să citesc textul telegramei ce urmează ca Congresul nostru să o adreseze Majestăţei Sale.

«*Primarii Comunelor Urbane întruniţi în Bucureşti în a patra Adunare generală a Uniunei oraşelor din România, îşi îndreaptă respectuos primul lor gând, către Majestatea Voastră, făuritorul şi conducătorul României întregite, rugând pe Dumnezeu să-i dea sănătate lungă şi ani mulţi pentru propăşirea ţări. Să trăiţi Majestate Să trăiască Majestatea Sa Regina şi Augusta Voastră Dinastie.* (Aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Domnilor, voi luà îngăduirea să adresez în numele nostru al tuturor, o telegramă d-lui General Averescu, Primul ministru.

Intruniţi la Bucureşti în a patra adunare generală a Uniunei Oraşelor din România, primarii comunelor urbane vă trimit respectuoasele lor omagii, rugând cerul să vă dăruiască îndelungă sănătate şi putere pentru înţeleapta conducere a destinelor ţării pe calea progresului

Preşedintele Uniunei Oraşelor.

In sfârşit o altă telegramă D-lui Octavian Goga Ministru de interne:

Primarii comunelor urbane din ţară, întruniţi la Bucureşti în a patra adunare generală a Uniunei Oraşelor din România, vă roagă să primiţi încredinţarea devotamentului lor şi asigurarea unei rodnice colaborări pentru propăşirea şi desvoltarea oraşelor din România Intregită, sub înalta Dv. administraţiune şi susţinere a intereselor vieţei oraşelor.

Să trăiţi ani mulţi şi în deplină sănătate.

Preşedintele Uniunei Oraşelor

De altfel, d-l Ministru de interne, este reprezentat aci prin D-l Amiral Coandă, Inspector general administrativ, pe care îl rugăm să-i transmită prin viu grai, sentimentele noastre de gratitudine şi de strânsă colaborare (aplauze prelungite).

D-l Amiral Coandă: Domnule Primar general, Domnilor primari, sunt fericit de a vă putea saluta în numele D-lui Ministru de interne. D-sa a binevoit să-mi dea însărcinarea, frumoasă pentru mine, ca să vă salut în numele, său şi să vă zic: bine aţi venit, la acest Congres unde atâtea cestiuni importante aveţi de discutat, şi unde, după cum atât de frumos a arătat D-l Primar general, sunt atâtea lucruri ce sunt de învăţat.

Personal, vă urez spor în lucrăririle Dv., din care să iasă, cel mai mare folos pentru binele şi propăşirea oraşelor în fruntea cărora vă aflaţi (aplauze prelungite).

D-l Seb. Teodorescu Primarul Municipiului Chişnău, D-le Primar, D-lor Congresişti, în viaţa mea, rare ori am avut o priveliste mai frumoasă, mai emoţionantă şi mai răscolitoare de sentimente, ca acea pe care ne-o înfăţişează congresul de astăzi; unde văd adunaţi la olaltă reprezentanţi oraşelor din România întregită.

Basarabia care în vremurile cele mai triste prin care a trecut neamul nostru, s'a unit cu Patria mumă, aducându-i atunci cea mai mare

www.dacoromanica.ro

consolare, astăzi pentru prima oară, cu ocazia alegerilor comunale făcute pe baza legi de unificare administrativă, Capitala ei, a ales ca primar, pe un regăţean, voind să arate prin aceasta că tot ea a dat semnalul consolidărei sufleteşti a neamului nostru (aplauze). In numele acestei Basarabii, în numele acestui suflet românesc, care a rămas nealterat, în numele acestui suflet de elită românesc, aduc prinosul nostru acestui Congres şi distinsului ei preşedinte, care ne primeşte cu braţele deschise în oraşul Bucureşti şi urăm ca Pronia Cerească, să se reverse acum şi pururea asupra neamului nostru. (aplauze prelungite).

D-l Preşedinte Anibal Teodorescu. Dau cuvântul D-lui I. Roban Secretal g-ral al Uniuni pentru a vă ceti Darea de seamă pe anul 1925/1926.

D-l I. Roban, Secretarul g-ral al Uniuni dă citire următoarei dări de seamă:

DAREA DE SEAMĂ

pe anul 1925 1926, pentru a 4-a adunarea generală ordinară a Uniunii Oraşelor din România

Uniunea Oraşelor din România a împlinit la 11 Iunie 1926, patru ani de existenţă.

Numărul total al oraşelor membre în această asociaţiune este de 104 (cu unul mai mult faţă de anul trecut), ceeace înseamnă că din numărul total de 151 de comune urbane din întreaga Românie numai 47 n'au cerut înscrierea ca membre în uniune.

Dacă numărul de membri apare atât de important la prima vedere, regretăm că nu putem decerne tuturor membrelor noastre, egale menţiuni asupra activităţei lor în rolul şi scopurile Uniunei şi mai cu deosebire nu le putem aduce mulţumiri egale pentru felul cum unele înţeleg a-şi îndeplini obligaţiunile pecuniare, atât în ce priveşte plata cotizaţiunilor de membru, cât şi abonamentele la organul nostru de publicitate «Monitorul Uniunei Oraşelor».

Fără a denumi oraşele, ne vedem siliţi a menţiona că situaţiunea lor faţă de obligaţiunile sus citate până astăzi, este cea următoare:

Abia 40 oraşe sunt la curent cu plata taxelor până la zi;

26 sunt în restanţă cu plata taxei pe ultimul an, fiind achitate până la 1925 inclusiv.

15 oraşe au plătit câte una sau două rate, sau numai aconturi asupra acestor rate;

In fine 23 oraşe deşi înscrise potrivit cererilor reprezentanţilor lor, încă dela înfiinţarea Uniunei, deşi multe din ele ocupă situaţiuni demnitare chiar în sânul comitetului uniunei, deşi nu le-am lipsit de diverse apeluri şi reamintiri asupra obligaţiunilor pecuniare, totuşi nu au plătit până astăzi nici un fel de contribuire.

Cunoscând însă diversele dări de seamă a uniunilor de oraşe din ţările apusene cum şi a uniunei Internaţionale cu sediul la Bruxelles, putem afirma că situaţiunea nu este atât de disperată căci mai ales în ţările latine, spiritul de solidaritate este cald şi entuziast numai în adunările generale, după care mai ales din cauza neglijenţei personalului, administratorii comunelor, ocupaţi clipă cu clipă de interesele obşteşti ale oraşelor lor, cu greu îşi mai pot reaminti şi de obligaţiile ce oraşele au faţă de organizaţia uniunei lor.

Cu speranţa, că am putea deştepta atenţia celor dintâi chemaţi a ţine evidenţa acelor obligaţiuni, am convocat la 17 Ianuarie 1926 o conferinţă a informatorilor şi două zile pe rând secretarul general al Uniunei, le-a arătat pe larg rolul important ce li se rezervă d-lor prin statutele uniunei după care o nouă eră de speranţă în afirmarea vitalităţii organizaţiei noastre a fost urmată de aceaşi lâncezeală, cu toată impresia lăsată că d-nii informatori, au plecat cu convingerea caldă şi fermă asupra importanţei organizaţiei noastre.

Este locul deci a repeta acelaş apel către d-nii informatori ai Uniunei, să aibă mereu atenţiunea trează şi vie pentru instituţiunea în care oraşele d-lor i-au delegat, ca pe cei mai buni, mai vajnici, mai pregătiţi şi mai superiori funcţionari ai comunelor lor.

Netăgăduit exerciţiului financiar al Uniunei, pentru care mai la vale, facem cuvenita dare de seamă

www.dacoromanica.ro

îi găsim o justificare plauzibilă a secetei de producţiune.

Incă din Noembrie 1925, toate administraţiunile comunale, au fost frământate de primenelile impuse prin alegerile ce s'au efectuat, în conformitate cu noua lege administrativă, a căror formalităţi au durat în unele oraşe până aproape de luna Iunie 1926 şi chiar până astăzi cum de exemplu Braşovul.

Dar tocmai pentru aceste motive, accentuăm din nou, rolul important al informatorilor, a căror contiuuitate nu a fost nici un moment, întreruptă în funcţiunea lor.

In ceeace priveşte activitatea Uniunei pe anul trecut, nu putem sublinia decât lucrările de biurou ale Biuroului Central, care a ţinut la curent toată corespondenţa ad-tivă atât cu oraşele membre, cât şi cu diversele instituţiuni din ţară şi străinătate

De asemenea, trebue să remarcăm legăturile noui făcute în decursul anului cu Uniunile Oraşelor Poloneze, Cehoslovace şi Spaniole, care ne trimit în mod regulat organele lor de publicitate, a căror recenzii au fost inserate şi de noi în Monitorul Uniunei Oraşelor.

Reamintim de asemenea locul de frunte ce Uniunea Oraşelor Române ocupă în Uniunea Internaţională a Oraşelor şi deosebita atenţiune ce i s'a dat reprezentanţilor ei la congresul internaţional dela Paris în Octombrie 1925.

După cum am arătat anul trecut în adunarea generală dela Chişinău, urmărind incontinu tendinţa de desvoltare a organizărei Uniunei, am pus la dispoziţia oraşelor membre un serviciu pe lângă secretariatul uniunei, care să urmărească rezolvarea lucrărilor lor pe lângă autorităţile superioare din capitală. In conferinţa informatorilor dela 17 şi 18 Ianuarie a. c., am repetat importanţa economică a acestui serviciu, declarându-ne gata a prelua asupra noastră urmărirea rezolvărei oricăror intervenţiuni în Bucureşti. Am fi fost mândri să ne putem asuma o activitate rodnică pe acest tărâm, dar afară de mici şi ne importante cereri ce ni s'au făcut şi despre care nici nu mai facem menţiune, serviciul oferit de biuroul central al Uniunei n'a fost deloc utilizat.

Monitorul Uniunei Oraşelor din România, intră în al IV-lea an de existenţă, fără a putea să marcheze cu deosebire în anul trecut, nici cea mai slabă contribuţie de colaborare din partea oraşelor membre; iar publicaţiunile ce s'au făcut cuprind în afară de câte-va importante studii technice datorite d-lui profesor inginer C. Sfinţescu secretarul technic ai uniunei, câte-va recenzii şi dări de seamă. Este imperios necesară o mai largă colaborare din partea oraşelor, pentru ca organul nostru de publicitate, să aibă viaţă şi să prezinte interes.

In legătură cu această importantă manifestare pe cale de publicitate a organizaţiei noastre, lăsăm rezervată chestiunea unor propuneri ce se vor face de d-l profesor universitar Paul Neguiescu, consilier al municipiului capitalei, d-sa urmând a vorbi şi în calitate de reprezentant al Institutului de Ştiinţe Ad-tive din Bucureşti.

După aceste consideraţiuni de ordin general şi după ce am schiţat activitatea anului expirat, vă rugăm a ne îngădui să vă arătăm situaţiunea financiară a Uniunei şi gestiunea pe anul 1925/1926

VENITURI:

Taxa de membru în Uniune . . .	lei	288.542.—
Abonanente la Monitorul Uniunei	»	25.165.50
		313.707.50

CHELTUELI:

Salarii	»	108.000.—
Abonamente la reviste	»	3.200.—
Imprimatul Monitorului Uniunei	»	42.000.—
Cheltueli cu congrese la Paris, Chişinău şi altele	»	33.046.—
Bibliotecă	»	1.744.—
		187.990.—

Deci rezultă un sold numerar de lei 125.717.50 care adunat cu soldul numerar de lei 273.737.50 al gestiunei anului trecut, reprezintă un total de 399.455.— capital de care dispune astăzi Uniunea.

Din acest capital, s'a depus încă dela 31 Octombrie 1925 la Banca Generală a Ţării Româneşti suma de lei 300.000.--, la care ni se serveşte un procent de 8%, iar în casa Uniunei se găseşte în numerar suma de lei 99.455.

Vă rugăm dar, a admite aceaşi procedare ca în adunările precedente delegând trei persoane care să verifice gestiunea sus arătată şi actele justificative ce se vor prezintă, rămânând ca în urmă să daţi cuvenita descărcare pentru gestiunea anului

www.dacoromanica.ro

1925/1926 încheiată în seara zilei de 25 Septembrie 1926.

Deasemenea vă rugăm a admite ca aceeaşi comisiune să examineze şi proectul de buget întocmit pentru exerciţiul Septembrie 1926—Septembrie 1927, proect prin care de altfel am adoptat în totul bugetul anului expirat.

Ambele aceste formalităţi adică atât aprobarea gestiunei anului expirat, cât şi aprobarea bugetului anului viitor, se vor supune Dv. în şedinţa de mâine 27 Septembrie 1926.

* * *

D-l I. Roban, secretar general al Uniunei dă cetire următoarei telegrame din partea d-lui Primar al Comunei Arad:

Regret de a nu puteà participà la adunarea generală din 26 Sept. a. c., fiind reţinut de chestiuni importante. In numele municipiului Arad aderez la toate hotărîrile luate de adunare.

Preşedintele Comisiunei Interimare

D-l Profesor An. Teodorescu, Preşedinte: Domnilor, avem prin urmare de ales o comisiune compusă din 3 membri, pentru verificarea socotelilor pe anul expirat şi pentru întocmirea budgetului pe anul 1927.

Consiliul în unanimitate desemnează pe d-nii Primari ai următoarelor oraşe: Braşov, Sibiu şi R.-Sărat.

D-l Profesor Paul Negulescu: D-le Preşedinte d-lor Congresişti, Uniunea oraşelor, aşà cum s'a înfăptuit la noi, ar puteà să aibă un rol foarte mare, pentrucă este necontestat, că oraşele noastre n'au avut o desvoltare suficientă ca viaţă civilizată, şi dacă putem face ca să se ajute între ele ar puteà să ajungă mai repede decât prin propriile lor forţe la o adevărată desvoltare a vieţi orăşeneşti. Dar ca să ajungem la un asemenea rezultat ar trebui ca legăturile ce există între fiecare oraşe din Uniune să fie mai puternice, cu alte cuvinte, ca Uniunea să devină o realitate. Şi ca o Uniune să producă efecte, trebue să stabileşti o anumită activitate ce trebue să o urmăreşti în comun, iar pentru realizarea scopului urmărit trebue să se facă jertfe băneşti şi jertfe personale, sacrificii de muncă din partea unor persoane, cari ar puteà să ajungă la rezultate strălucite, dacă ar fi urmărite cu sistemă şi metodic.

Domnilor, astăzi este dovedit, că o activitate omenească dacă ar fi urmărită după anumite metode, ajungi la un rezultat mult mai satisfăcător, decât dacă o activitate omenească, este lăsată numai după impulsiuni sau instinct, aşà în cât, dacă Dv. voiti, ca opera care aţi început-o să dea rezultate satisfăcătoare, trebue să lăsăm la o parte orice consideraţiuni politice sau de altă natură, să lucrăm din punct de vedere ştiinţific, să organizăm serios această Uniune a oraşelor. Pentru aceasta primul lucru ce trebue să-l facem, este să organizăm un biurou de studii şi de documentare.

Domnilor, în orice activitate omenească, în industrie, în comerţ şi orice altă întreprindere, un individ care voeşte să facă o activitate oarecare, trebue să se documenteze, să studieze ce s'a făcut înaintea sa, cu alte cuvinte să aibă înainte de toate, experienţele predecesorilor, cari s'au ocupat cu asemenea activităţi. Acest lucru s'a făcut în străinătate, unde atât în industria privată cât şi în administraţiile publice s'au înfiinţat biurouri de documentare, ca să se poată ajunge la o rezolvare fericită a diferitelor probleme. Presupuneţi Dv., că un oraş, ar voi să facă un crematoriu pentru arderea gunoaelor, să facă canalizare, sau să introducă lumină; dacă ar încercà prin oameni necunoscători să facă planuri şi devize, aceste planuri şi devize nestudiate, făcute la întâmplare, trimise Centrului, care nefiind suficient calificat să facă examenul problemei în mod serios, şi atunci lucrarea făcută de comună ar fi nenorocită, bani cheltuiţi de geaba. Ei bine, un asemenea biurou de studii, compus din oameni calificaţi, cu cunoştinţe, care să adune tot materialul necesar, făcând studii în toate direcţiunile şi având acest material adunat şi clasificat când acest biurou va fi întrebat, cum s'ar puteà face o canalizare, se dă oraşului tot complexul asupra acestei chestiuni ce există în toate părţile lumi şi oameni competenţi arătând care este sistemul întrebuinţat, ce cheltueli s'au făcut, şi cari sunt condiţiunile cele mai prielnice în cari lucrarea poate fi executată. Iată ce s'a făcut în străinătate unde s'au făcut şi Expoziţii.

Un asemenea biurou de documentare, s'a făcut la institutul naţional dela Bruxelles, prin urmare vedeţi ceace lumea din Occidentul Europei şi din America consideră ea o absolută necesitate pentru propă-

www.dacoromanica.ro

şirea oricărei activităţi administrative. Un asemenea birou, trebue să-l înfăptuiţi şi Dv., pentru că mijloace financiare aveţi şi n'ar fi decât ca fiecare oraş să contribue foarte puţin, ca un asemenea rezultat să fie înfăptuit.

Domnilor, în afară de această problemă care este de actualitate, să-mi daţi voe să vă vorbesc şi de o altă chestiune, care vă poate interesă.

Pentru ca Comunele din această Uniune să fie îndrumate, pentru ca activitatea lor să nu fie haotică, ci disciplinată şi condusă de anumite ţeluri, trebue ca toate problemele, cari interesează comunele, după ce-au fost studiate; acele studii să fie publicate ca să fie citite de Dv., Or, d-lor, Monitorul Uniunei Oraşelor, după cum v'a arătat şi d-l Roban, are o lipsă de colaboratori, din care cauză această publicaţiune se prezintă slab, întrucât nu sunt decât două persoane care colaborează d-l Roban şi d-l Sfinţescu, cari oricât de activi ar fi, nu pot umple golul, mai cu seamă că dumnealor au şi o activitate administrativă. Din această cauză se constată lipsa de interes ce prezintă acest Monitor.

Domnilor, Institutul de ştiinţe Administrative creat în 1925, din care fac parte mai toate personalităţile de seamă cunoscute în această ramură a dreptului public, atât din ţară cât şi din străinătate scoate o revistă de drept public care urmăreşte un scop paralel, ridicarea nivelului administrativ care este un scop ideal şi de înaltă moralitate.

Această revistă ce vi s'a pus la dispoziţie, s'ar puteă pune şi la dispoziţia Uniunei ca să nu mai apară Monitorul Uniunei Oraşelor. În acest Organ, s'ar puteă publica studii de urbanistică, adică studii referitoare la organizarea oraşelor şi studii ştiinţifice, şi orice alte studii ce ar puteă fi de folos pentru desvoltarea vieţi orăşeneşti.

Iată dar o activitate pe teren ştiinţific ce Uniunea oraşelor, ar puteă să o înfăptuiască.

Domnilor, în mai multe Adunări ale Uniunei Oraşelor, s'a arătat necesitatea creărei unei şcoli administrative superioare căci toată lumea a constatat un fapt: cum se face că statul român care are un număr considerabil de funcţionari, peste 300.000, să nu creeze o şcoală care să organizeze să disciplineze şi să formeze pe toţi acei cari intră în administraţia publică. A fost prin urmare o lipsă de bun simţ din partea organelor de stat, cari până acum nu s'au gândit să creeze o şcoală administrativă în care educaţiunea profesională a acelor cari voesc să se destine funcţiunilor publice, să fie bine făcută, şi onoare oraşelor cari în Congres au cerut să se înfiinţeze o asemenea şcoală.

Sunt atâtea studii, cari trebuesc cunoscute de funcţionari administrativi, ca educaţiunea lor să fie completă, căci dacă funcţionarii intră în administraţie cu studii neterminate, ei nu pot şti cum să rezolve diferitele cestiuni ce li sunt aduse, atunci se referă la precedente dar căutând să se bazeze numai pe precedente, devin rutinari, activitatea lor este înceată, iar rezultatul acestei activităţi este foarte redus. De aci ajungem să înlocuim calităţile prin cantităţi, căci ne-având funcţionari competenţi, trebue să-i înlocuim prin număr, crezându-se că dacă serviciile nu merg cauza este că sunt funcţionari puţini şi deci mărim numărul lor. Din această cauză, am ajuns la acest dezastru de care ne plângem, că serviciile publice stagnează, însă totul porneşte de la această lipsă a educaţiunei profesionale.

Acest lucru a fost văzut în străinătate, căci în Paris încă din 1908, s'a creat un certificat de studii administrative, la care pot lua parte studenţi şi funcţionari administrativi pentru a căpăta cunoştinţele necesarii, pentru desvoltarea educaţiunei lor profesionale. Dar Domnilor, departamentul Senei cu alte cuvinte, oraşul Paris, fiindcă Prefectul de Sena este Primarul Parisului, prefectul Senei a început ca activitate să organizeze o şcoală de urbanistica care a ajuns astăzi şcoală înaltă de studii urbanistice, a fost luată de Ministerul Instrucţiunei şi pusă sub autoritatea Universităţii din Paris. La ea profesează cei mai iluştri profesori în ştiinţe administrative şi constituţionale cum este Berthélémy, Bergman şi alţi, sunt vre'o 10—12 profesori cari cu toţi contribue în mod strălucit la răspândirea acestor cunoştinţe, atât de folositoare funcţionarilor administrativi.

In Belgia, încă din 1912, s'au creat asemenea studii pe lângă Universităţile din Liège şi Bruxelles pentru funcţionarii administrativi.

In Anglia, asemenea, s'a creat o instituţiune similară.

In Varşovia, există institutul de ştiinţe administrative, foarte legat de Institutul nostru de când a

*

www.dacoromanica.ro

proclamat ca membri de onoare pe D-l. Anibal Teodorescu şi pe mine. Trebue dar ca şi la noi să se creeze o asemenea şcoală şi D-l. Ministru al Instrucţiunei Petrovici, animat de sentimentele cele mai bune, ne-a promis că va înfiinţa şcoala. De altfel D-l. Vintilă Brătianu, înscrisese în budgetul său, un milion pentru această şcoală, dar este necesar, pentru demnitatea oraşelor noastre ca şi oraşele să contribue cu ceva, fiindcă Ministerul de Instrucţiune nu are mijloace suficiente şi atunci iniţiativa ce veţi lua în oraşele D-v. va fi de mare folos. Prin urmare, în această ordine de idei, ar trebui ca să admiteţi să colaboraţi cu statul pentru organizarea unei înalte şcoli administrative

D-lor, dar în afară de activitatea aceasta pe teren cultural, mai sunt atâtea alte terenuri, pe cari D-v aţi putea să vă interesaţi, căci activităţi diferite trebue să vă preocupe, ca să puteţi da viaţă nouă, continuă, acestui Organism pe care atât de fericit l'aţi înfăptuit acum câţiva ani. De pildă; sunteţi datori, ca atunci când aveţi funcţionari culţi, pricepuţi şi mai ales cinstiţi, cărora le cereţi să depună muncă pentru realizarea activităţii comunale, este datoria comunelor, ca să dea acestor funcţionari, posibilitatea de a'şi îngriji sănătatea sdruncinată din cauza unei activităţi prea mari. Şi atunci, nu găsiţi că ar fi necesar să le daţi posibilitatea ca două sau trei luni pe an, funcţionarul să trăiască într'o localitate cu aer curat, într'un sanatoriu? Pentru aceasta, nu aveţi decât să vă adresaţi Ministerului Cultelor ca într'una din mânăstirile de ex. Tismana sau Arnota unde astăzi nu se face nimic, şi cari se ruinează pe zi ce trece, să se facă un sanatoriu, unde un număr de funcţionari ar putea fi îngrijiţi?

Iată dar încă o consideraţiune de utilitate foarte mare care trebue să intre în preocupările Uniunii Oraşelor.

Dar D-lor, mai sunt şi alte activităţi. Se poate ca o Uniune care are activităţi atât de multiple să nu aibă un local propriu? Numai, când veţi avea un local, unde să puteţi instala biurourile de studii etc. numai atunci veţi putea face o activitate fericită. Şi lucrul s'ar putea realiza, fără multă dificultate Muncipiul Bucureşti, ar putea oferi un loc mare central, pe care să se clădească palatul Uniunii Oraşelor, care să fie o mândrie a lor. De prea mari sacrificii nu este nevoe, s'ar putea organiza o loterie, care să producă fondul necesar. Gândiţi-vă numai la monumentul atât de frumos al Ateneului, realizat de către defunctul Exarhu prin ajutorul unei loterii, ca să putem şi noi înfăptui localul nostru.

D-lor, mi-am permis să vă schiţez în câteva cuvinte activităţile pe care Uniunea Oraşelor ar trebui să se îndrumeze, dacă voiţi să daţi o viaţă reală acestei instituţiuni, altminteri ea va vegeta şi nu veţi putea ajunge la rezultate fericite pe cari oraşele le aşteaptă cu drept cuvânt de la ea (aplauze prelungite).

D-l I. Zaharia (Galaţi). Domnule Preşedinte, Domnilor Congresişti, din expunerile aşà de frumoase, atât a d-lui Primar general, cât şi a d-lui profesor Negulescu, reiese în mod evident, că Uniunea Oraşelor are o importanţă covârşitoare, aceasta o spun şi eu din experienţă, fiindcă pentru a doua oară sunt în administraţia comunală a Municipiului Galaţi. In adevăr, ori de câte ori a fost vorba de dotarea oraşului cu uzini şi lucrări mari, menite să-i aducă îmbunătăţiri, se încep studii pe care alte oraşe le-a experimentat, lucrări, care costă şi bani mulţi şi timp şi atunci cred şi eu că este bine să se creeze acest biurou de studii şi documentare pe lângă Uniunea oraşelor, cu menirea de a procura oraşelor, datele şi experienţele dobândite şi cari constitue un capital câştigat. Prin urmare, un biurou de studii este necesar, dar pentru înfiinţarea şi susţinerea lui, trebuesc bani, şi fiindcă nu toate oraşele au înţeles rolul şi importanţa Uniunei, cred că ar fi bine, ca cu ocaziunea modificărei legii administrative, să se înscrie în lege, obligaţiunea pentru comune, de a prevedeà în budgetele lor, o cotă parte din venituri pentru această Instituţiune. Numai astfel această instituţiune, care este de o importantă capitală, va puteà da roade cari să se reverse în folosul tuturor oraşelor.

Nu sunt însă de acord cu propunerea de a se contopi Revista de drept administrativ cu Monitorul Uniunei Oraşelor, fiindcă este bine, ca Revista de drept administrativ, să rămână un organ pur ştiinţific, iar Monitorul Uniunei, care este mai accesibil tuturor, să rămână organul în care oricine să poată comunica experienţele dobândite, anunţuri, cu tot ce priveşte viaţa oraşelor.

Aceste sunt propunerile mele, pe cari dacăle găsiţi acceptabile, vă rog să le supuneţi desbaterei Congresului,

www.dacoromanica.ro

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte: Domnilor, eu degajez din discuţiunea urmată, următoarele două idei: 1. Necesitatea ca Monitorul Uniunei Oraşelor. care apare odată pe lună şi al cărui budget la cheltueli, se ridică la 40.000 lei pe an, să nu mai apară sub această formă de revistă individuală, ci să fie contopită cu Revista de drept administrativ, care este o revistă de iniţiativă particulară, contopită în sensul, ca materia ce urmează a fi publicată în Monitorul Uniunei, să fie publicată în Revista de drept administrativ, într'un supliment aflat la sfârşitul revistei sub formă de supliment referitor la Uniunea Oraşelor din România. Este o primă propunere asupra cărei vă rog să vă pronunţaţi.

D-l Socaciu (Braşov): V'aşi rugà d-le Preşedinte, să ne lăsaţi timp până mâine, ca să ne pronunţăm, fiindcă nu ştiu dacă ar fi bine să sistăm apariţiunea Monitorului, căruia după mine, ar trebui să-i dăm un avânt mai mare.

D l Ing. Condeescu (Bucureşti): D-le Preşedinte şi eu sunt de părere că Monitorul Uniunei, nu trebue să dispară, fiindcă Uniunea, trebue să aibă un organ propriu, prin care să respire şi să trăiască, deşi ştiu că fiecare revistă în particular, o duce greu. Ar trebuì să dăm acestui organ o viaţă mai bună, ca să corespundă scopului pentru care a fost creat, dar nu să-l suprimăm. Cred că Uniunea, ar puteà foarte bine să ajute orice publicaţiune care îi aduce foloase.

D-l Profesor Paul Negulescu: Domnilor, vreau să arăt Onor. preopinenţi, că acest nou organ ce-ar apare, va fi şi organul Uniunei Oraşelor şi al Institutului de ştiinţe administrative; prin armare organul rămâne, indiferent dacă are un nume sau altul, ar fi vorba numai de o economie de forţe.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte: Domnilor, a doua ideie este ca Uniunea, din budgetul ei de cheltueli, să susţină într'o anumită măsură Institutul de Ştiinţe Administrative cu o contribuţie anuală.

Domnilor, suntem în situaţiunea prea fericită ca la Uniune să spunem, ceace nu se poate spune la fiecare oraş în parte: avem fonduri, avem şi un excedent, găsiţi cu cale ca din aceste fonduri să acordăm o subvenţie? Rămâne ca Dv. să hotărîţi cuantumul pe care Uniunea l-ar deservi Institutului de Ştiinţe administrative, care este pus în serviciul nostru, fiindcă este menit, să facă legătura dintre teoria abstractă şi aplicarea teoriei, adică practica. Sunt de părere ca tot în şedinţa de mâine să dăm şi soluţiunea acestei propuneri, ca să avem tot timpul să reflectăm, iar nu să luăm hotărîri, sub entusiasmul impresiunei de moment (aprobări).

Domnilor congresişti, ordinea de zi a şedinţei de dimineaţă, fiind epuizată, ridic şedinţa. Şedinţa viitoare, va fi după amiazi la ora 4, când vom auzi câteva conferinţe în legătură cu chestiuni ce interesează Uniunea Oraşelor.

Astă-seară sunteţi invitaţii Municipiului Bucureşti, la reprezentaţia dela Teatrul Naţional.

Şedinţa se ridică la ora 11 şi 30 m.

Şedinţa dela 26 Septembrie 1926. după amiază.

Şedinţa se deschide la ora 16 sub prezidenţia D-lui. Profesor Anibal Teodorescu, Preşedintele Uniunii Oraşelor.

D-l. I. Roban secretarul general face apelul nominal.

D-l Profesor Anibal Teodorescu: intrăm în ordinea zilei.

D-lor congresişti, cea dintâi comunicare: chestiunea împrumuturilor comunale îmi este rezervată mie.

Am ales acest subiect, pentrucă am crezut de cuviinţă că în împrejurările actuale, cestiunile care ating finanţele comunale şi în special finanţele oraşului nostru, sunt cestiuni de cea mai mare importanţă.

Spuneam astă dimineaţă, că necesităţile marilor comunităţi, cari sunt oraşele, merg, din ce în ce crescând şi că astăzi avem de satisfăcut necesităţi noui, cu totul necunoscute acum câţiva ani în urmă, dupăcum avem de satisfăcut necesităţi vechi, cari astăzi se pun, cu mult mai multă intensitate ca în trecut.

Eu aşi împărţi aceste necesităţi colective, comunale, în următoarele 3 categorii: o primă categorie, ar alcătui-o nevoile ce le-aşi numi evolutive, fiindcă sunt nevoi cari izvorăsc din prefacerile, din evoluţiunea însăşi a vieţi municipale.

In trecut, legea prevedea anumite necesităţi, pe cari comuna trebuea să le satisfacă în mod obligatoriu, de unde rezultă, că se impunea Comunei,

www.dacoromanica.ro

tot atâtea obligaţiuni, câte necesităţi erau înşirate în lege şi D-voastră cunoaşteţi cari erau acele necesităţi: cu privire la comunicaţii, la şcoli, la întreţinerea cultului, la asistenţa publică, la starea sanitară a populaţiei şi alte câteva.

Aceleaşi nevoi persistă şi astăzi, însă din cauza transformărilor vieţi municipale, persistă în mod cu mult mai intens, şi trebuesc soluţiuni cari mai ales acum după răsboi, sunt mai greu de găsit, decât soluţiunile simple, cari altădată erau suficiente ca să satisfacă aceste necesităţi.

Luaţi de pildă, necesităţile de cultură a oraşului, şcoala primară. Legile de odinioară, impuneau edililor, ca să înfiinţeze şi să întreţină localurile de şcoli, nu spunea nimic altceva, corpul profesoral era singur numit şi salariat de Stat iar întreţinerea şcoalei, era în grija comunelor Astăzi însă, problema devine mai grea, mai complicată, pentrucă în afară de nevoile de întreţinerea localului ca clădire, încălzit, servitori etc sunt şi alte necesităţi, la cari odinioară populaţiunea nu se gândea, fiindcă nu le simţea. Şi anume, care trebue să fie atitudinea autorităţii comunale faţă de lumea copiilor din şcoală? Comuna, faţă de aceşti copii se desinteresează complet? Comuna se mulţumeşte să-i vadă că ei urmează la şcoală şi primesc învăţăturile cari sun în programele oficiale ale Statului? Sau cumva trebue să intervină şi Comuna, fie ajutându-i din punct de vedere higienic, fie ajutându-i din punct de vedere medical, fie ajutându-i din punct de vedere material, cu cărţi, material didactic, cu îmbrăcăminte, fie îngrijindu-i ca în cursul zilei, când nu se pot duce acasă, să găsească hrană la şcoală, sau dimineaţa, înainte de începutul lecţiunilor, să nu le înceapă, cum se petrecea de multe ori, cu stomacul gol fără să primească o hrană caldă. Cari sunt îndatoririle Comunei faţă de Corpul profesoral? Nu cumva, din această strânsă legătură a Comunei cu copilul în localul de şcoală şi cu corpul profesoral, nasc pentru acest Corp profesoral obligaţiuni, cari în trecut nu le-am prevăzut?

D-lor, iată una din nevoile evolutive care există şi odinioară, dar care, nu se punea sub forma complexă sub care se pune astăzi: Distinsul meu coleg de consiliu, D-l Berceanu, are chiar astăzi o comunicare tocmai asupra acestui subiect căruia îi va da toată desvoltarea ce va crede de cuviinţă.

A doua categorie de nevoi în comună, sunt nevoile noui, sunt nevoi la cari nu ne-am gândit niciodată în trecut şi nici legiuitorul nu s'a gândit, nevoi în ceace priveşte, nu necesităţi de alimentare, cum este carnea şi pâinea, dar nevoi adiacente. Aduci carnea în oraşele mari, de pildă Bucureştiul, sau altele mai mici, nu cumva carnea este supusă stricăciunei? Nucumva trebue ca Comuna să intervină şi să oprească stricăciunea acestui aliment de primă necesitate, prin înfiinţarea şi întreţinerea unor anumite stabilimente frigorifere? Iată o problemă. Cum este rezolvată această problemă? Cine subvine rezolviri ei? Unde găsim fondurile necesare? Un alt exemplu: alimentarea unui oraş şi mai ales a unui oraş mare, se face greu de către iniţiativa privată, de către comercianţi, aşa cum îi ştiţi, cu tradiţiunile lor, cari sunt tradiţiuni cu totul individualiste, nu cumva comuna este chemată să intervină şi ea în aprovizionare? In ce fel? Iată o altă problemă nouă, la care înaintaşi noştri nu s'au putut gândi, fiindcă nu se punea. Nu cumva Comuna este îndatorată să-şi facă legături mai lesnicioase pentru transportul pe calea ferată a alimentelor şi obiectelor de primă necesitate, trecând peste ceace oficialitatea, Căilor ferate ne poate da?

D-lor, fiecare nevoe ridică o problemă nouă, de unde luăm fondurile? Fiindcă, nu este suficient să trasăm numai programe de activitate edilitară ci trebue să găsim şi mijloacele pecuniare, ca să subvenim unor asemenea nevoi.

La noi, din nenorocire, a intervenit un alt factor, care a mărit numărul necesităţilor vieţi noastre moderne de oraş categorie de nevoi. Foarte multe din oraşele noastre, au suferit depe urma răsboiului; unele au suferit depe urma frontului, altele depe urma luptelor propriu zise, au avut imobile, cheiuri, şi anume a intervenit răsboiul şi de aci o a treia bulevarde distruse de inamic, câteodată chiar de armatele noastre. Altele au suferit în mod indirect, cum este Iaşul,— pe care cu regret nu-l vedem reprezentat, din motive ce nu le cunoaştem,— care deşi n'a suferit invaziuni de armate străine, nici bombardament, dar după răsboi, a eşit mai distrus decât oraşele, cari au avut să suporte pe inamic. Dece? Fiindcă toate căile lui de circulaţie, au fost supuse unui regim deasupra circulatii pe care starea lor de construcţie nu le-ar fi permis în

www.dacoromanica.ro

timpurile normale. Şi atunci, s'a pomenit cu toate căile lui de circulaţie în întregime distruse.

In alte oraşe, răsboiul a cauzat alte pagube şi a creat alte necesităţi noui, de ex. oraşele din Dobrogea; Constanţa, Mangalia, Hârşova, Tulcea; apoi oraşele depe ţărmurile Dunări; Giurgiu Turnu-Măgurele, Oltenita etc.

Principiile simpliste pe care dreptul administrativ le-a îmbrăţişat, a fost ca, fiecare comună să caute, ca prin mijloacele ei proprii, să-şi satisfacă nevoile. Era izolarea completă a comunelor, comuna vecină, nu se interesa de nevoile şi de mijloacele de rezolvare, de satisfacere, a acestor nevoi ale vecinei ei, fiecare trebue să trăiască aşa cum ştia să-şi aştearnă şi nimic mai mult. Deacea, am văzut acel dezechilibru al vieţi noastre orăşeneşti din trecut, când unele orase, cari ar fi fost susceptibile de mai mult progres, erau în stare de înapoere din punct de vedere municipal, numai din cauza lipsei fondurilor, pe cât timp alte oraşe, ajutate fie de împrejurări locale, fie de împrejurări generale, le împingea la satisfacerea acestor nevoi, statul, comerţul, traficul. Toate necesităţile acestea, dreptul administrativ voeşte să fie satisfăcute cu mijloace ordinare budgetare, însă, toţi acei cari administrăm oraşe, ne dăm seama că mijloacele budgetare ordinare, abia sunt suficiente la întreţinerea lucrărilor edilitare dintr'un oraş şi nu permit aproape niciodată lucrări noui, adică lucrări cu caracter mare, important, general, lucrări a căror valoare de multe ori întrece cuantumul total al budgetului anual al oraşului. Şi atunci. dreptul administrativ a imaginat un al doilea mijloc pentru subvenirea la aceste necesităţi, calea împrumuturilor. Legea îţi permite cu îndeplinirea de anumite formalităţi, ca tu comuna să te împrumuţi. Fireşte că te împrumuţi pentru ceace îţi trebue şi trebue să ai grije ca bani să-i restitui într'un timp mai îndelungat sau mai scurt, după întrebuinţarea ce o faci.

D-lor, nu ţintesc să tratez această chestiune, asupra căreia regulamentul Uniunei Oraşelor, nu permite să mă întind mai mult de 30 de minute, şi acesta este un avertisment tuturor conferenţiarilor ce vor avea de făcut comunicări, tratez această chestiune nu din punct de vedere juridic, pentrucă faţa juridică a ei vă este cunoscută şi apoi faţa juridică a ei, poate uşor să fie studiată de oricine, ci voesc să ating o latură cu totul practică a cestiunei, şi anume: eu pun următoarea problemă: un oraş este în situaţiune, că trebue să întreprindă cutare sau cutare mare lucrare publică, are nevoe de construcţiunea unui abator, are nevoe să-şi facă canalizare, are nevoe să-şi aducă apă potabilă, are nevoe să-şi refacă întreaga reţea de căi de comunicaţie, are nevoe de pavagii mai bune, are nevoe de un palat comunal, în sfârşit are nevoe de atâtea lucrări pe cari viaţa modernă colectivă le face necesarii, dar budgetul este cu totul insuficient, sau în cazul cel mai bun, budgetul ar permite să realizeze asemenea lucrări, însă într'un timp foarte îndepărtat. Vrei să faci canalizarea unui oraş într'o perioadă de 20 de ani, sau să ridici un palat comunal, este vorba de viitorul palat al capitalei care după toate calculele făcute, ar trebui să coste o jumătate de miliard, lucrare, ce s'ar putea executa în 10—20 de ani cu mijloacele actuale ale budgetului ordinar, dacă soseşte momentul fericit să începi lucrările, dar procedând astfel se întâmplă, că ceace ai făcut primi ani, să se dărâme când ai ajuns la al 20-lea an. Şi atunci alergi la împrumut, o cale uşoară pe care legiuitorul ţi-o pune la îndemână.

Dar problema ce se pune este: nu este suficient să faci împrumut, greutatea este să-l realizezi şi atunci se pune cestiunea unde plasezi împrumutul?

D-lor, soluţiunile au fost două: plasezi împrumutul în interior, adică în ţară sau plasezi împrumutul în străinătate.

Voi lua ambele aceste soluţii ca să le discut puţin şi să arăt, cari sunt neajunsurile ce izvorăsc din unele şi cari sunt criteriile practice, pe cari altele ni le pun în vedere.

In ţară, ai trei direcţiuni în cari poţi să apuci cu plasarea împrumutului: 1) să te adresezi la proprii tăi cetăţeni; 2) să te adresezi băncilor sau grupului de bănci şi al 3-lea) să faci ceeace se face atunci, când iniţiativa privată este insuficientă, să alergi la ajutorul statului.

In primul rând, este exact că uneori te poţi adresa cetăţenilor ca să te împrumute, cu două condiţiuni: 1) să fie vorba de oraşe foarte mari, unde populaţiunea să fie foarte numeroasă şi al 2-lea), ca împrumutul ce voeşti să plasezi, să nu fie prea important, fiindcă odată ce populaţiunea este mai puţin numeroasă, sau împrumutul este ceva mai important, să nu existe fondurile materiale necesarii în buzunarele propriilor tăi cetăţeni,

www.dacoromanica.ro

şi atunci este o iluzie să te gândeşti că cetăţenii te-ar putea satisface.

Capitala noastră, a plasat în mai multe rânduri împrumuturi nu numai la cetăţenii ei, dar şi la cetăţenii altor oraşe din ţară şi a reuşit; împrumuturile, nu erau nici odată prea importante.

Soluţiunea a doua: să te adresezi la Bănci. Este o soluţiune bună, uşor de îmbrăţişat, dar numai atrage o altă întrebare: există Bănci, cari la un moment dat, să dispună de capitaluri aşa de mari, încât să răspundă cererii d-tale de împrumut? aceasta în ipoteza că Banca nu face numai oficiul de lansarea împrumutului; dar Banca şi împrumută. Câteodată chiar când împrumutul este modest, se poate întâmpla ca instituţiunile bancare să nu dispună nici ele de capitalurile care li se cer şi atunci rămâne să te adresezi statului.

D-lor, statul când poate da, dă cu bunăvoinţă şi largeţă, şi m'am raportat la o perioadă de timp fericită, dar astăzi este cu totul exclus ca statul să fie îndemnat să privească nevoile comunale. Statul însuşi, are atâtea nevoi mari, generale, încât mijloacele lui financiare, nu-i permite să se uite în dreapta sau în stânga, la nevoile noastre comunale.

A doua cale: plasezi împrumutul în străinătate.

D-lor colegi, de când cu alegerile comunale şi de când cu schimbarea comisiunilor interimare în actualele consilii comunale, s'a vorbit necontenit la noi în Capitală şi în restul ţării, de împrumuturi fantastice, pe cari oraşele noastre vrea să le contracteze în străinătate. La un moment dat, aveai iluzia, că sunt capitaluri formidabile în străinătate, cari stau nefructificate, ascunse în lăzi şi cari aşteaptă acest moment fericit al alegerilor comunale din România, ca să aibă de clientelă oraşele noastre româneşti. Şi astăzi încă, această iluzie n'a dispărut complet, eu vă pot vorbi cu oarecare cădere, fiindcă am experienţă în această cestiune, ce mi-a venit din tratativele ce eu însumi le-am dus pentru a găsi plasarea unui împrumut pentru Capitală. Nu există nimeni în străinătate, nicăeri, nici o instituţiune bancară, care la un moment dat, să poată dispune de sume atât de mari de cari Capitala noastră sau oraşele ceva mai mici, ar avea nevoe. Nu există, acesta este adevărul. Când o asemenea instituţiune bancară, ar ajunge, ipotetic vorbind, să acumuleze un asemenea capital în monedă sunătoare, imediat, cu spiritul de întreprindere pe care îl recunoaştem occidentalilor, este întrebuinţat într'o întreprindere comercială, industrială etc. dar n'a fost şi nu există nici o bancă, care să fi acumulat milioane, să ne aştepte cu braţele deschise, ca să ne împrumute.

Există însă, popoare, state, ai căror cetăţeni sunt avuţi Olanda şi Statele Unite ale Americei, unde cetăţeni sub îndemnul băncilor, bănci în cari au încredere, ar putea să subscrie banul lor economisit, la împrumutul unui oraş din România. Iată mecanismul: Băncile cu cari un oraş din România, ar putea să stea de vorbă, Bănci străine, acele Bănci n'au capitalurile despre care este vorba. De multe ori sunt întrebat: ce ai făcut cu împrumutul. Răspund, sunt în curs de tratative. Dar mi se spune: dacă nu găseşti, săptămâna viitoare, vino că-ţi dau eu! şi cum legea mă autorizâ să mă împrumut cu 2 miliarde 600 de milioane lei, adică 10.400.000 dolari, sau 2 mil. $^1/_2$ lire sterline, şi mi se spune: numai atât? vă dau eu, banii îi am!

Toate acestea sunt glume, nu este decât pierdere de timp, promisiuni amicale ce se fac între prieteni, dar cari nu se realisează niciodată.

D-lor colegi, acestea fiind faptele, pun a doua cestiune: cum poate un oraş, care nu este Capitala Statului, ci un oraş mai mic, dacă Capitala Statului este singurul oraş de categoria întâi, să zicem că este un oraş de categoria a doua, sau a treia după budgetul şi populaţiunea lui, cum poate să găsească un asemenea oraş un împrumut?

Imi aduc aminte de orăşelul Mangalia, pe care dacă, Statul l'ar ajuta cu facerea unei căi ferate şi dacă ar avea mijloace pecuniare destul de modeste, ar putea deveni un oraş înfloritor. Orăşelului Mangalia, i-ar trebui numai vre'o 5 milioane, sumă pentru unele din oraşele noastre, cu totul fără nici o importanţă, dar foarte importantă pentru sforţările pe cari micul oraş le poate face. Desigur cazul orăşelului Mangalia este şi al altora, sunt oraşe cari au nevoe de lucrări edilitare, unul are nevoe de 10 milioane, altele de 20, altele de 50, altele de 100 da milioane, cari le-ar puteà găsì în streinătate. Aci vă pot aduce experienţe mele personale şi aceasta este concluzia comunicăreì

www.dacoromanica.ro

mele. Să nu vă gândiţt că un oraş, care nu este capitala ţării, ar puteà să trateze un asemenea împrumut.

Nu există nici o Bancă, nici un Consorţiu de Bănci, care să voiască să emită împrumuturi pentru străinătate pentru 5, 10, 20, 50 sau 100 de milioane lei, fiindcă împrumuturile, nu pot fi plasate decât în statele cu monetă forte, şi traduse în moneta forte însemnează foarte puţin şi de asemenea împrumuturi nu se ocupă nimeni. Este o iluzie pentru administratorii nostri, cari cred, că ar putea să subvină nevoilor lor, dacă s'ar pune în legătură cu străinătatea, este un timp pierdut în zadar.

După convorbirile ce au avut cu reprezentanţii Băncilor importante, Bănci Belgiene, Francaze şi Americane, am constatat, că ele nu se ocupă cu plasarea de împrumuturi decât pentru sume importante, fiindcă cheltuelile de administraţie, cheltuelile de lansarea împrumutului, sunt aproape aceleaşi pentru imprumuturile mici, ca şi pentru cele mari. Or, aceste Bănci, au nevoe de câştiguri mai importante pentru ele. Şi atunci micul oraş, cu modestul lui împrumut, despre care vorbeam adineauri, rămâne să-şi piardă timpul şi iluziile, să bată din poartă în poartă, ca să aibă la urmă nu numai decepţia de a nu fi fost nici măcar ascultat, ci şi de a fi fost ridiculizat de oameni de finanţe din străinătate.

Domnilor Colegi, vorbeam cu cineva care îmi spunea: dar bine atunci, oraşele cari nu sunt Capitale însemnate, dacă nu se mai pot împrumuta, trebue să lâncezească? I'am spus, nu; oraşele trebue să se asocieze, căci altfel tratează cineva cu o asociaţie de oraşe, sau cu asociaţia tuturor oraşelor dintr'un stat, şi altfel tratează cu un singur oraş, cu care după cum v'am spus, astăzi nici nu vrea să mai stea de vorbă.

Domnilor, concluzia la care voiam să ajung este, că ar trebuì ca toate aceste necesităţi, pe care le ştiu, după nevoile ce le avem în Capitala noastră, că sunt mari şi în oraşele Dv., chiar oraşele vechi, cu aşezăminte seculare, cu lucrări edilitare vechi, şi acolo sunt nevoi, şi atunci concluzia mea este: ca toate aceste nevoi de împrumuturi ale oraşelor din ţară, să fie canalizate printr'un singur organ, care n'ar putea fi altul decât Uniunea Oraşelor din România. Nu este nevoe să se creeze unul sau două organe alături de această Uniune, ci Uniunea Oraşelor după mine, este singurul şi cel mai nemerit organ, menit să răspundă acestei necesităţi.

Domnilor, cu Uniunile se tratează în străinătate, cu oraşe în mod izolat, nu se vorbeşte, Aşa oraşele Germaniei venite în Uniune au obţinut împrumut. Dacă fiecare oraş al Germaniei oraşe mici cu 20, 50, 100.000 de locuitori, ar fi încercat să găsească împrumuturi în străinătate, în America de pildă, n'ar fi găsit niciodată, însă unite la un loc au putut găsi un împrumut, mai ales că alături de garanţia, ce această Uniune oferă, intervine şi statul care acoperă cu garanţia lui serioasă împrumutul ce Uniunea vrea să-l contracteze. De aci, şi cu aceasta termin propunerile practice ce voesc să le fac: 1) dacă sunt la noi în ţară oraşe cari au nevoe de împrumuturi pe cari nu le pot plasa altfel, decât dacă ar găsi pe cineva în străinătate ca să le împrumute, acele oraşe să-şi revadă chestiunea şi să-şi fixeze ţifra împrumutului la o cifră cât mai apropiată de realitate, adică de ceace i'ar fi suficient ca să şi satisfacă nevoile. 2) Ca toate aceste necesităţi de împrumut să fie coordonate şi trimise Uniunei. Pentru acest scop, Uniunea ar trebui să fie sezizată de oraşe cu diferitele cereri de împrumut. 3) Uniunea, ar trebui să fie organizată în aşa fel încât, odată ce ar avea toate datele şi toate ştiinţele adunate din partea oraşelor membre, să poată începe încercările de tratative fn străinătate, pentru contractarea unui împrumut, din care să se defalce suma aferentă fiecărui din oraşele cari au solicitat împrumuturi.

D-lor colegi, acestea sunt concluziile, acestea sunt propunerile practice. Aceasta nu însemnează că dacă le adoptăm, sau dacă adoptăm propunerile de ordin practic ce s'ar ivì din partea Dv., am avea şi bani. Dela organizarea cestiunei până la obţinerea împrumutului şi plasarea efectivă a lui, mai este un pas uriaş de făcut, care câteodată din nenorocire, se poate schimbà într'o adevărată prăpastie peste care nu se poate trece. Totuşi scopul conferinţei mele a fost, ca să vă atrag atenţiunea, ca oraşele noastre să nu-şi piardă timpul şi să nu se lase a fi atrase în cursă de mulţimea de intermediari cari mişună în jurul administraţiilor publice, propunându-le împrumuturi şi făcându-se forte ca a doua zi, să-ţi aducă pe marele Capitalist american, care vine cu bani în gea-

www.dacoromanica.ro

mantan. Nu, lucrul, trebue văzut cu mai multă seriozitate şi eu socotesc că Uniunea noastră are şi menirea de a veni în ajutorul membrilor ei şi pe această cale, Uniunea noastră se poate organizà, în aşà fel ca să poată da toate soluţiunile şi la un moment dat, când toate părerile ar fi adunate la sediul Uniunei, oraşele ar puteà să înceapă tratative cu străinătatea pentru dobândirea împrumutului în mod cu totul practic.

Dacă concluziunile la cari am ajuns, sunt primite de D-v. şi dacă este vorba ca Uniunea să se organizeze în aşà fel încât, să se poată prezintà prin cineva în străinătate, ca să vorbească în numele oraşelor, ar trebuì ca cestiunea să fie studiată de fiecare oraş în parte şi toate datele adunate la sediul Uniunei, până cel mai târziu la sfârşitul acestui an.

Aceasta este comunicarea mea. (Aplauze prelungite şi îndelung repetate).

D-l Zaharia (Galaţi). D-lor colegi, eu vreau să pun o întrebare la care rog să mi se răspundă.

Oraşul Galaţi ar solicità un împrumut de 500 de milioane lei, care cu o dobândă de 8%, va trebuì să plătească anual 40 milioane numai dobândă. Intrebuinţarea acestui împrumut s'ar face parte într'un plasament care ar fi Uzina de apă şi o altă parte la îmbunătăţiri edilitare ca pavaj, canalizare, etc., cheltueli cari nu sunt rambursabile. Şi atunci întreb: când oraşul Galaţi are un budget de 105 milioane, şi când are nevoe de un împrumut de 500 de milioane pentru care trebue să plătească o dobândă de 40 de milioane, adică aproape jumătate din bugetul său, ce mai rămâne comunei din restul bugetului ca să acopere necesităţile continue? Din acest punct de vedere, cestiunea trebue studiată, fiindcă este uşor să contractezi un împrumut, dar un bun gospodar trebue să se gândească cu ce să-l plătească la timp. Prin urmare trebue găsită modalitatea de rambursare a împrumutului.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, preşedinte: D-lor colegi, poate că conferinţa mea a fost prea generală, sau poate că n'am fost destul de explicit. Eu am vorbit numai de lucrările de edilitate şi mijloacele pentru subvenirea cheltuelilor ce ele necesitează, n'am vorbit despre marele lucrări, ca apa, luminat, abator etc., cari sunt întreprinderi de natură comercială, cari reclamă capitaluri mari ce nu le poate da budgetele oraşelor noastre. Pentru aceste lucrări, comunele trebue să alerge la capitalul străin pe care să-l cointereseze, cel puţin, aceasta este părerea mea. In această privinţă comuna Bucureşti, când a voit să introducă tramvaiul electric, a făcut apel la iniţiativa privată ca să colaboreze cu capitalul comunei. Tot asemenea când a fost vorba să înfiinţeze o lăptărie, care să ne dea lapte lipsit de microbi patogeni adică pasteurizat. Aceasta nu este o întreprindere edilitară propriu zis, ci de natură comercială şi atunci Comuna a apelat tot la Capitalul străin. Uzina este pe cale de construcţie, şi în curând va fi terminată. Avem acolo capital francez, care colaborează cu capitalul comunei Bucureşti.

Serviciul de Ecaresaj, care în curând va începe să funcţioneze, este asemenea făcut cu capital francez în colaborare cu capitalul comunei Bucureşti.

Prin urmare, iată că atunci când este vorba de întreprinderi comerciale, uşor se pot găsi în străinătate capitaluri, fiindcă în asemenea împrejurări, capitaliştii nu cer garanţii, întrucât întreprinderea, prin exploatarea ei, le asigură rentabilitatea.

Dar nu de aceste lucrări am înţeles să vorbesc adineauri, ci de lucrările mai aride, cum este canalul, pavajul, cari n'au o rentabilitate sau a căror rentabilitate este insuficientă, lucrări de cari beneficiază şi generaţiile viitoare şi atunci nu este drept, ca sarcinile să fie suportate numai de generaţia de astăzi. Şi în această ipoteză ai trei căi: sau găseşti să te împrumuţi în străinătate pe termen îndepărtat, sau nu găseşti să te împrumuţi şi atunci cu propriile sforţări, în măsură redusă, cauţi an cu an să le faci, după ce ţi-ai fixat un program edilitar pe timp de 10—20 de ani. Şi D-lor, să vă dau un exemplu: în Paris, la 1875 primarul Haussman, a făcut un plan de sistematizare al oraşului urmărind în special deschiderea marilor bulevarde. Ei bine şi astăzi se lucrează la aplicarea acestui plan.

Dar D-lor, cetăţenii pot să aştepte facerea unui

www.dacoromanica.ro

bulevard, sunt însă lucrări, care vin în atingere cu sănătatea publică care nu pot aşteptă. Populaţia nu poate aşteptă. fără să aibe apă potabilă, canal, pavaj şi findcă asemenea lucrări n'au rentabilitate sau au un simulacru de rentabilitate, nu găsim capital sub forma de capital cointeresat şi atunci alergi la calea împrumutului din străinătate. Aceasta voiam să mai adaog.

D-lor, în legătură cu această cestiune, D-l Grozdea primarul sectorului 2 din Bucureşti are cuvântul spre a face o comunicare.

D-l D. Grozdea, Primarul sectorului II din Bucureşti: D-le Primar, d-lor colegi, chestiunea ce vreau să vă o supun Dv., nu sub formă de conferinţă, ci sub formă de comunicare scurtă este privitoare la una din piedicile mari cari stau în calea înfăptuirii programului comunal.

In ultima Adunare generală a Uniunei Oraşelor ce a avut loc la Chişinău anul trecut, s'a discutat pe larg chestiunea finanţelor comunale şi în special chestiunea politicei financiare a statului, faţă de oraşele noastre. S'a dovedit atunci cu cifre cari nu suferă discuţiune, că state mari, ca Anglia Italia, Suedia, Norvegia, Statele Unite ale Americei, contribue cu sume importante în ajutorul Comunelor. Din cauza aceasta, oraşele din acele ţări au ajuns la maximul de desvoltare, aşà cum mulţi dintre Dv., le cunoaşteţi Din nenorocire la noi, politica financiară a statului faţă de oraşele noastre, este o politică vitregă; nu numai că statul nu dă nici un ajutor oraşelor dar prin diferite legi votate, a luat din buzunarele Comunelor ceace li se cuvenea lor.

Domnilor, câteva exemple vă va arătà vitregia acestei politici a statului faţă de oraşele noastre Prin legea din 1904 pentru înfiinţarea Fondului Comunal şi desfinţarea axizelor, lege foarte bună statul a luat asupra sa încasarea fondului comunal şi a taxei pe decalitru. Până la răsboi, încasările din aceste taxe se ridicau la 25 de milioane, sumă care erà distribuità în întregime comunelor. După răsboi, această sumă a crescut şi în 1925 figurà în budgetul statului cu suma de 1.600.000.000 lei. Ei bine, în loc ca această sumă să fie distribuità comunelor, în 1925 li s'a dat numai 300.000.000 lei, iar restul de 1 miliard 300 milioane şi l'a rezervat statul, ceace constitue o nedreptate strigătoare. În potriva acestei politici trebue să ne ridicăm.

Domnilor, legea sanitară, prevede în art. 60, obligaţiunea pentru comune de a constatà contravenţiile ce se săvârşesc în potriva legi. Aparatul care instrumentează în această materie deşi sunt funcţionari comunali, nu ştiu cum se face că produsul amenzilor date contravenienţilor, se încasează de stat, deşi aceste contravenţii se constată pe teritoriul comunelor. Şi să vă dau o cifră: în Bucureşti, s'au încasat din aceste amenzi 10 milioane, sumă pe care a luat-o statul, dându-i altă destinaţiune decât aceea ce trebue să o aibă în mod natural, adică de a fi dată Comunei Bucureşti.

Prin legea impozitului pe lux, taxele pe spectacole cari se cifrează la 32% din beneficii, se încasează de stat iar comunelor nu se dă decât, 10%.

Domnilor, astfel stând lucrurile, ne întrebăm dacă oraşele pot să trăiască şi pot să satisfacă cerinţele legitime ale cetăţenilor, şi dacă nu este de datoria Uniunei Oraşelor, să intervină în mod energic pe lângă guvern, ca să facă dreptate comunelor Dar măcar aceste sume mici, pe cari statul ni le-a lăsat în budgetul ordinar ni s'ar plăti la timp încă nevoile noastre edilitare ar puteà să fie în parte satisfăcute, însă nu este aşa.

Domnilor, după art. 72 din legea impozitului progresiv pe venit din 1923, impozit ce comunele îl percepeau până atunci, acest impozit a trecut în budgetul statului, statul încasează zecimi adiţionale, pe cari le repartizează comunelor în fiecare an, iar comunele le înscrie în budgetul lor. Este suficient ca să vă arăt o cifră, ca să vedeţi cât de greu i se dă şi această sumă, ce constitue aproape un sfert din budgetul comunelor. Astfel oraşul Bucureşti, are să primească dela stat, sub forma de cote adiţionale pe baza art. 72 din legea fondului comunal şi taxa pe spectacole 144 de milioane, ceace însemnează un sfert din budgetul general al Municipiului Bucureşti. Dacă această sumă, statul ne-ar fi dat-o în timp util, am fi putut face faţă nevoilor noastre edilitare; dar statul ni-l dă, când vrea şi de multe ori ne spune: avem 18 luni de lichidare a budgetului, vă vom da suma în acest interval de timp. Or, Dv., ştiţi că campania de lucru nu durează decât 6—7 luni

*

www.dacoromanica.ro

şi orice bun gospodar îşi alcătueşte programul de lucrări la începutul anului pentru ca la 1 Martie să înceapă lucrările. Te aprovizionezi cu materiale dacă execuţi lucrarea în regie, sau o scoţi în licitaţie, arătând că ai suma prevăzută în budget, materialele îţi vin sau antreprenorul lucrează, i se emite ordonanţe de plată, dar oamenii umblă luni de zile să le încaseze şi nu reuşesc.
Din această cauză am ajuns ca la Primărie să nu mai vină antreprenori serioşi, fiindcă nu voesc să fie supuşi la asemenea vexaţiuni şi atunci ne mulţumim să primim pe cei cari oferă sume mai mari, fiindcă nu plătim la timp. Socotesc dar că este, de datoria Uniunei Oraşelor să intervină în mod energic, ca statul să soluţioneze această gravă problemă.

D-lor, este adevărat că statul are un institut de credit care poate ajută comunele şi judeţele, dar sunt puţine comune şi judeţe cari recurg la ajutorul lui, şi iată dece: împrumuturile la acest institut de credit, se fac prin obligaţiuni, or Dv., ştiţi care este cursul unei obligaţiuni judeţene sau comunale cursul lor variază între 40 şi 50 suta, prin urmare dela început îţi vezi diminuată suma la jumătate din suma împrumutată de care ai nevoe. Odată obţinut acest împrumut, va trebui să plasezi aceste obligaţiuni pe piaţă şi Dv., ştiţi cât este de sensibilă piaţa noastră după răsboi, îndată ce vei îndrăsni să arunci pe piaţă un asemenea număr da obligaţiuni, faci să scadă cursul lor mai mult, lucru ce se traduce printr'o scădere destul de mare ce se va resimţi în budgetul comunal, căci de fapt comuna plăteşte dobânda la împrutul făcut pe valoarea nominală, pe când ea nu obţine decât cel mult jumătate din valoarea obligaţiunilor.

Iată dece, acest institut este menit să dispară fiindcă nimeni nu mai recurge la un asemenea credit.

Dar statul are un alt Institut care posedă disponibilităţi însemnate. Acest institut, foarte bine organizat, după informaţiunile precise ce am, dispune de o sumă de 600.000.000 în numerar, şi mai are o rezervă de un miliard şi jumătate în efecte cari stau în pimniţele Casei de Depuneri.

Suma aceasta de 600.000.000, ar putea fi dată sub formă de avansuri în contul sumelor ce statul ni le datorează ca fond comunal, din taxele pe spectacole şi amenzile ce le încasează (aplauze).

D-lor, cestiunea a fost pusă de comuna Bucureşti acum câteva zile, când a solicitat un împrumut de 20 de milioane. Când cestiunea a venit înaintea Consiliului de Administraţie, am avut onoarea să susţin acest împrumut. Consiliul anchilozat de formule vechi, i s'a părut cererea cam suspectă, fiindcă după o formulă veche, Casa de Depuneri, împrumută şi astăzi, dar împrumutul se face în condiţiunile următoare: un împrumut trebue garantat prin efecte garantate de Stat, socotind valoarea efectelor pe cursul pieţii şi un scăzământ de 20%. Vă întreb, care comună are miliarde în obligaţiuni? fiindcă comuna care ar putea să dea în gaj asemenea obligaţiuni este deja bogată!

Şi atunci am pus cèstiunea înaintea Consiliului în felul următor: In această privinţă am avut sprijinul Directorului general care a înţeles utilitatea cestiunei fiindcă cestiunea s'a rezolvat în mod favorabil pentru toate comunele. Pentru aceasta, mă simt dator ca şi în faţa d-v. să-i aduc mulţumiri (aplause).

Am spus: Instituţiunea Casei de Depuneri, ca şi fondul ce-l are, aparţin statului. Casa de Depuneri cu operaţiunile restrânse ce le face, are un venit de 50—60 de milioane, desigur, că dacă ar fi organizată pe alte baze, ar putea produce mai mult. Aşa de ex. Comunele sunt creditoare ale statului cu sume însemnate, controlate de stat si pe cari comunele le înscrie în budgetul lor; prin urmare ele au o creanţă certă în potriva statului. Statul însă ordonanţează comunelor aceste sume la sfârşitul celor 18 luni de lichidare a budgetului, când mie comună, nu-mi mai folosesc la nimic. De aceea am propus ca din disponibilul acesta de 600—700 de milioane ce stă nefructificabil, să se dea comunelor cu titlu de avans asupra sumelor ce statul le datorează. Bine înţeles că comunele ar plăti o dobândă, care după informaţiunile ce am s'ar putea reduce, ca să fie cât mai mică.

D-lor, am convins Consiliul de Administraţie, care a acordat comunei Bucureşti un împrumut de 20 de milioane. Aş dori însă, ca acordarea împrumutului să nu fie limitată numai la oraşul Bucureşti, ci să fie extins la toate oraşele din ţară, fiindcă toate sunt creditoare ale statului cu cote prevăzute în budgete. Cestiunea atârnă de noi

www.dacoromanica.ro

de aceea v'aşi face propunerea ca în această cestiune a avansurilor la Casa de Depuneri, să însărcinaţi pe cineva din sânul Uniunei, şi cred că cel mai indicat este d. Preşedinte, ca să facă demersuri la Ministerul de finanţe ca să dea ordin Casei de Depuneri, ca oridecâteori, comunele i se adresează pentru avansuri, sub formă de împrumuturi, să li se acorde, dupăce mai întâi a arăta adresa Ministerului de finanţe pentru sumele ce are de primit în contul exerciţiului budgetar în curs, aceasta nu ca o graţie din partea Statului, Consiliului de Administraţie, ci ca un drept necontestat al comunelor.

Dacă va fi nevoe şi de modificarea legi Casei de Depuneri, apoi Uniunea Oraşelor are în Parlament un număr însemnat de membri cari să susţină proectul de lege pentru modificarea leg ei organice, înscriind în lege dispoziţiunea, ca ea să nu mai poată plasa disponibilul ce are în efecte, aceasta fiind o operaţiune riscantă.

In adevăr, am facut socoteala înaintea Consiliului de Administraţie şi am arătat, că din subscrieri la împrumuturile pe efecte ale statului, cum a fost la împrumutul naţional şi de-la cumpărările de efecte, ar avea pagubă de 30—40 de milioane; operaţiune ce nu intră în cadrul ei.

Domnilor, s'a făcut obiecţiunea că acest institut plasând bani publicului, s'ar putea întâmpla ca la un moment dat, publicul să ceară restituirea banilor şi Casa de Depuneri să nu fie în măsură să facă faţă cererilor.

Cestiunea este studiată, şi se poate vedea că atunci când au fost cereri mari de restituire, cum a fost în 1916, aceste cereri n'au întrecut suma de 150 de milioane, deci mai rămâne încă aproape 500 milioane, cari foarte bine ar putea să fie puşi la dispoziţiunea Comunelor.

Dar Domnilor, din 1864, de când există această Instituţiune a Casei de Depuneri, nu s'a făcut nici o socoteală de ce depozite se ridică şi ce nu se mai ridică. După legea ei de organizare, sumele depuse acolo sunt împrescriptibile, aşa că Casa de Depuneri, nu ştie cine sunt acei cari au rămas fără urmaşi, aşa că dacă s'ar pune un termen de prescripţie, Casa de Depuneri ar rămâne în posesia unei sume însemnate, ce ar putea fi pusă la dispoziţia comunelor, cari sunt în mare lipsă şi am putea astfel să facem faţă angajamentelor ce am luat faţă de cetăţeni noştri, (aplauze).

Afară de aceasta, sunt de părere, ca acum, cu ocazia întocmirei bugetului general al Statului să se facă o intervenţie energică din partea Uniunei, oraşelor pe lângă guvern, ca la repartiţia fondului comunal să se ţină seamă de interesele reale ale comunelor. Nu cerem ajutor, dar cerem ca fondul comunal al comunelor, să fie repartizat în întregime. Inţelegem ca statul să reţină cheltuelile de percepere, dar cel puţin 60% din acest fond comunal, care anul acesta se cifrează la 2 miliarde să fie distribuit comunelor. Şi dacă Camera va fi sezizată de noi şi dacă guvernul nu se va opune, cred că nu va fi deputat care să nu voteze modificarea legi sanitare şi a impozitului pe lux, prin care să se dea comunelor, amenzile din contravenţiile sanitare şi taxa pe spectacole. Numai în modul acesta, vom putea face faţă numeroaselor şi grelelor probleme ce comunele le au. Numai aşa vom putea scoate oraşele noastre din starea de mizerie în care se află, şi noi vom putea răspunde la cererile pe cari cetăţeni ni le fac cu insistenţă, fiindcă, ei nu vor să ştie de greutăţile financiare ce noi le-am întâmpinâ. (aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Şedinţa se suspendă pentru 10 minute.

La redeschidere.

D-l Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte: D-l Berceanu are cuvântul pentru a face comunicarea sa.

D-l Mihail Berceanu: Domnule Preşedinte, Domnilor, după expunerea atât de interesantă şi aşa de elegant făcută de d-l primar, după adevăratele prelegeri de drept administrativ, ce aţi auzit până acum, să-mi daţi voe să fac şi eu o comunicare care rezumă o experienţă, o încercare de noui orientări în domeniul administraţiei comunale.

Domnilor, după răsboiul cel mare, toate ideile pe cari se bazau alcătuirile sociale şi politice în Europa, au început să fie modificate. Multe din ele atacate şi foarte multe răsturnate. Se caută o nouă aşezare, o nouă încercare de alcătuire a raporturilor dintre oamenii aceluiaş stat; a raporturilor chiar dintre state.

Până la pacea dela Versailles în raporturile dintre state se aplică metoda numită diplomatică, bazată pe forţă şi pe interes,

www.dacoromanica.ro

Statele îşi aşezau raporturile după forţa de care dispuneau şi după interesul de năzuinţi ce îl reprezentau.

Pacea cea mare dela Versailles, a încercat o altă metodă, aşa numită juridică, bazată pe tratate, pe raporturi, pe drept, pe înţelegeri stabile. S'a crezut şi se crede încă că această nouă metodă va da posibilitatea să se introducă în raporturile dintre popoare mai multă dreptate, mai mult adevăr şi tot frumosul şi binele ce nu s'a putut manifesta până acum.

In această fază juridică, în care ne găsim acum omenirea se află în progres necontestat.

Această nouă fază cere se aibă la baza ei un lucru foarte delicat şi foarte important, cere să aibă: *conştiinţa dreptăţii.*

Conştiinţa dreptăţii este aşa de delicată, fuge aşa de uşor nouă oamenilor când diferitele noastre manifestaţiuni se pun în mişcare, încât de multe ori ne îndoim de posibilitatea realizărei ei, în epoca noastră de insuficientă pregătire sufletească.

Totuşi suntem în faza de tranziţie. Ideia de drept, bazată pe morala superioară, bazată pe conştiinţa datoriei, câştigă din ce în ce mai mult teren.

Asistăm la noui formaţiuni, incomplect organizate, la asociaţiuni de popoare pe bază de tratate, cari ar putea uşor face să zâmbească pe Bismarck sau Machiavel.

Neamul nostru ce face să se pregătească pentru această nouă lumină de viaţă? Ce facem noi ca să limpezim conştiinţa dreptăţii? Ce facem noi să înţelegem viaţa într'o formă mai frumoasă, mai înaltă, mai civilizată, aşa cum au visat-o marii gânditori ai omenirei?

Domnilor, noi în Bucureşti, am încercat să facem o experienţă şi am depăşit cadrul strict al obligaţiunilor impuse prin legile comunale, de a ne ocupa numai de rezolvarea problemelor de ordin material, de pavaje, de apă, de circulaţie, curăţitul stradelor şi altele şi am încercat să ne ocupăm şi de partea sufletească a cetăţenilor, să-i pregătim la înţelegerea binelui, frumosului, adevărului. Noi credem că un popor care a înţeles această idee îşi va rezolva mult mai uşor problemele edilitare.

Oamenii cari vor înţelege şi vor predica iubirea aproapelui vor trăi în mai bune condiţii de higienă şi vor fi mai fericiţi.

Domnilor, conduşi de aceste idei generale, am încercat să punem în mişcare tot ce este bun în sufletele cetăţenilor capitalei.

Ne trebuia ca în massele mari ale capitalei, să rectificăm, să complectăm ideia ce avem asupra vieţii, să complectăm concepţia materialistă cu o concepţie spiritualistă mai înaltă, să creăm cu alte cuvinte, centre de gândire mai fine, centre de sensibilitate mai frumoase şi din aceste centre să răsară din ce în ce mai mult o ambianţă mai înaltă.

Şi acest lucru l'am realizat cu aceia cari au fost întotdeauna apostolii neamului nostru, cu ajutorul preoţilor şi al institutorilor. Aceşti oameni plătiţi mai slab decât oricare alţi slujbaşi ai statului, au fost chemaţi la adevărata misiune a lor, aceia de a căuta să limpezească concepţia ce o au oamenii despre viaţa ce le e dat să trăiască.

Şi atunci, pentru massa cea mare şi în special pentru periferia capitalei, am trebuit să deschidem porţile bisericilor şi ale şcolilor, ca să arătăm că omul are alt rost decât acela de a se îmbogăţi, de a lovi pe alţi, că viaţa este mai frumoasă când omul se apropie de Dumnezeu. Vedeţi dar că lucruri mai înalte, sunt în aceste noi preocupări.

Şi cu aceste forme noi, preoţii pasionaţi de misiunea lor; institutori legaţi de această misiune am început cu ei mişcarea cea mare de cultură în capitală.

D-lor, ca să putem ajunge la acest rezultat, ne trebuiau şi demonstraţiuni de ordin material. Nu avem localuri de şcoli suficiente, nu avem şcoli unde să se poată întruni mai mult de 80 — 100 de persoane şi dat fiind mijloacele noastre bugetare, aşa de restrânse, precum şi în imposibilitate de a recurge la împrumuturi străine, sau la ajutorul statului, am găsit o soluţiune, care merită atenţiunea D-voastră. Primăria a format comitete compuse din oameni dezinteresaţi şi pasionaţi cari au acceptat să sacrifice o parte din munca şi banii lor pentru binele semenilor lor.

Aceste comitete, cari câte odată au depăşit cadrul legii de contabilitate, au făcut o operă pozitivă, splendidă. Primăria a ajutat aceste comitete cu o sumă de 70 milioane lei şi s'au executat lucrări de peste 200 de milioane. S'au construit 17 şcoli noi cu 157 săli de clasă, au fost reparate 70 şcoli şi 42 de biserici şi se construesc

www.dacoromanica.ro

8 biserici noi şi 14 cămine parohiale. (Aplauze).

Scepticii, acei cari râd, acei carî fac afaceri şi se îmbogăţesc uşor, nu pot să înţeleagă această formă nouă de viaţă. Dar când vor vedeà toate aceaste biserici şi toate aceste şcoli, se vor minunà înţelegând cum emană din ele adevărata forţă de viaţă, care este mai frumoasă şi care face pe oameni mai buni când se înalţă sufleteşte.

Pentru a lucrà în această direcţiune, am căutat să dăm şcoalei un rol mai important. Până acum şcoala se mulţumea să dea copiilor numai cunoştinţe generale, ea nu făcea decât să execute programul ce-l primea dela Ministerul Instrucţiunei.

Noi am depăşit acest cadru, căutând ca pe lângă şcoală, să găsească momente de mulţumire şi părinţii copiilor, complectând şi unora şi altora cunoştinţele ştiinţifice cu educaţia sufletească.

In aceste localuri, am organizat băi, cantine unde copii pot mâncà pe un preţ de nimic, iar profesorii cu 22 lei pe zi, experienţă făcută anul trecut la şcoala dela Obor. Avem ateliere cari produc lucruri admirabile, cari ne dau dovada de ceeace neamul nostru poate face când este bine îndrumat. Avem în Bucureşti o şcoală, care a lucrat 2400 de rochi, făcând astfel o concurenţă formidabilă croitoreselor străine din cartier; se ţese pânză, se fac covoare, se fac cămăşi, se pun pingele la ghete, se fac mese şi scaune. Sunt speranţe de o nouă viaţă mai practică, îndrumând tineretul nostru, nu numai la o pregătire teoretică care duce la funcţionarism, ci şi la o pregătire practică care va permite să rezolvăm problemele grele ce ni se pun după războiu.

Pentru a puteà întrunì cât mai mulţi părinţi ai copiilor la şcoală şi cu modul acesta a păstrà unitate în opera de educaţie creştinească ce încercăm să facem, am conceput, fiind ajutaţi de arhitecţi dezinteresaţi, un nou tip de şcoală. Am renunţat la forma veche de construcţie cu culoare. Am întors aripele vechiului model de şcoală şi din culoare am făcut un hol imens, central, care nu este altceva decât fuziunea culoarelor de până acum.

In aceste holuri se fac adevărate studii de viaţă şi adaptări minunate de tot ce este tendinţă spirituală la viaţă reală pentru părinţii copiilor, alături de copii. S'au înfiinţat 22 de Athenee Populare, cari se întrec să găsească orientări mai bune către o nouă viaţă, către o mai puternică înălţare sufletească.

Acolo asistă preotul, conferenţiari universitari fac conferinţe Duminica şi îmi aduc aminte, că d-l Iorga asistând la o întrunire de peste 800 oameni, a fost aşa de frumos impresionat, că a luat cuvântul şi a ţinut la atheneul popular Golescu una din cele mai frumoase improvizaţiuni ale d-sale.

Iată cum înţelegem noi să luăm parte la pregătirea culturală a neamului nostru, destinat să arate celorlate neamuri virtuţile cu cari l a împodobit Dumnezeu.

Toată lumea muncitoare dela ţară, vine la oraşe ca să primească lumină. Avem datoria să pregătim această lumină în oraşele noastre.

Trebue să intre în concepţia noastră de drept administrativ această formulă şi să căutăm ca pe întrecute să facem sforţări pentru a ajunge la rezultatele cele mai bune, aşa cum vedem pe primarii de sectoare, d-l Grozdea voind să întreacă pe d-l Dr. Lupu, şi d-l Bădulescu pe d-l Grozdea.

Dar această emulaţie trebue să existe între toate oraşele şi astfel să ajungem cât mai curând la o nouă concepţie de ce este rolul nostru în viaţă în locul şi epoca unde ne găsim.

D-lor, să nu uităm că zi de zi, pe frontiera de Est şi pe frontiera Cadrilaterului cad copii noştri loviţi de mâini duşmane în întuneric. Ne pândesc forţe puternice şi ascunse şi dacă nu ne vom limpezi viaţa mai repede, va fi rău de neamul nostru. Trebue să îndrăsnim a trece peste toate dificultăţile ce ne înconjoară şi cele de ordin material, precum şi cele de ordin sufletesc.

Anul acesta nu am putut aplica complect noua lege ad-tivă, până acum fiind un an mai mult electoral decât administrativ, în care pasiunile, numite politice, au turburat buna îndrumare ce se dăduse administraţiei publice. Dar Dv. care v'aţi ales în consiliile comunale pe 8 ani, termen lung, aveţi datoria să limpeziţi cât mai repede aceste trecătoare nelinişti. Surâdeţi, pentrucă nu credeţi în această lege. Dar trebue să credeţi, fiindcă numai cu ajutorul principiului stabilităţei din această lege, vom putea să îndreptăm administraţia ţării noastre. Oportunităţile şi jocurile politice sunt nenorocirea noastră. Legea aceasta este un punct câştigat şi trebue să o păstrăm ca element funda-

www.dacoromanica.ro

mental în evoluţia ţării noastre, ori câte dificultăţi am avea, oricâte ambiţii sau vanităţi ne-ar stingheri.

Avem o datorie de împlinit şi trebue să o împlinim. Vă invităm şi vă rugăm să mergeţi mâine, pentru a vă convinge cercetând la faţa locului, că cele ce am avut cinstea să vă expun, au încetat de multă vreme de a fi simple proecte.

Voi fi la dispoziţia Dv. mâine şi în orice altă zi, pentru a vă arăta cum un suflet nou trăeşte în acest Bucureşti turbure şi plin de praf, cum această nouă concepţie corespunde manifestaţiilor reale ale neamului nostru, cum această nouă concepţie va devenì pavăză contra oricărui atac şi oricărei violenţe ne va veni dinăuntru sau dinafară. (Aplauze prelungite).

D-l profesor Anibal Teodorescu preşedinte: D-lor colegi, D-l Doctor Costinescu, urmă să ţină o conferinţă asupra asigurărilor mutuale între oraşe. D-sa, vă roagă să-l iertaţi că fiind nevoit să lipsească din Capitală, nu poate ţine conferinţa. In caz când se va putea întoarce înainte de închiderea Congresului, o va desvolta.

D-l profesor Paul Negulescu: D-lor, ştiinţele administrative, au luat o mare desvoltare de două decenii încoace. In 1910, au avut loc la Bruxelles, primul congres de ştiinţe administrative. Al doilea Congres, a avut loc tot la Bruxelles în 1923. Al treilea Congres, este anunţat că se va ţine în 1927, la Paris.

Voesc să fac această comunicare în interesul şi acel al Comunelor şi al acelora dintre D-voastră, cari ar dorì să ia parte la acest important Congres, pus sub patronagiul Preşedintelui Republicei, al cărui Preşedinte de onoare este Preşedintele Consiliului, iar Preşedintele activ este profesorul Berthelémy, decanul facultăţi de drept din Paris.

La acest Congres pot lua parte, cei cari ocupă funcţiuni administrative, acei cari se ocupă cu ştiinţele administrative, oraşele, judeţele şi alte aşezăminte administrative.

Cine doreşte să ia parte, trebue să se adreseze direct la Paris D-lui profesor Berthélémy sau D-lui Fayol, sau prin Institutul de ştiinţe administrative care şi'a luat însărcinarea să facă comunicare de toţi acei cari vor să ia parte.

Taxa este redusă: pentru persoane 60 frs., pentru autorităţi 250 frs. Prin urmare comunele ar trebui să trimită 250 frs. în schimb vor primi un bogat material; toate rapoartele, cari pentru congresul din 1923, formează 5 volume. Sunt şi oarecari avantagii cari se oferă congresiştilor ca, înlesniri de transport, de vizitarea diferitelor localităţi din jurul Parisului etc.

D-l *Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte:* D-l Obrocea, Primarul Ploeştilor, are cuvântul.

D-l Obrocea (Ploeşti) citeşte următoarea propunere:

Având în vedere expunerea d-lui Profesor Paul Negulescu privitoare la înfiinţarea unui seminar sau institut de ştiinţe administrative pe lângă facultatea de drept din Bucureşti;

Având în vedere că un asemenea aşezământ cultural este de o utilitate netăgăduită pentru pregătirea profesională a funcţionarilor administrativi;

Având în vedere că acest seminar se va creia chiar în anul acesta, că Uniunea oraşelor voeşte să contribue la înfăptuirea unui aşa de util aşezământ.

Adunarea generală a oraşelor întrunită în Bucureşti în al IV-lea congres,

DECIDE:

Se acordă o subvenţie de cel puţin un milion pentru trimestrul ce rămâne din anul 1926, iar pentru anul 1927 oraşele membre vor înscrie în bugete sumele necesare pentru întreţinerea cantinei şi căminului necesar pentru un număr de 100 studenţi, ce ar urma seminarul administrativ cu obligaţiunea de servi în administraţie cel puţin 6 ani.

Organizarea cantinei precum şi supravegherea funcţionărei, se va face de o comisiune compusă din preşedintele Uniunei Oraşelor, un reprezeetant al Ministerului de Interne, un reprezentant al facultăţei de drept, un reprezentant al institutului de ştiinţe ad-tive şi un reprezentant al studenţilor.

Pentru formarea sumei de un milion necesară pentru funcţionarea căminului şi cantinei până la 1 Ianuarie 1927, se vor stabili cotele de contribuţiune ale fiecărui oraş, cu obligaţiunea ca sumele să fie trimise la Banca Naţională pânăla 15 Oct. 1926 pe numele preşedintelui Uniunei Oraşelor.

Fiecare oraş va putea recomanda dintre bacalaureaţii cei mai meritorii câte unul până la trei studenţi, cari vor fi primiţi în mod gratuit în mă-

www.dacoromanica.ro

sura locurilor disponibile în căminul administrativ, cu obligaţiunea frecventării cursurilor.

D-l profesor Anibal Teodorescu Preşedinte: Propunerea D-voastră, se va lua în desbateri în şedinţa de mâine, când vom pune la vot si celelalte chestiuni.

D-l I. Roban secretarul general al Uniunei: D-lor, îmi pare rău că trebue să încheem şedinţa de astăzi cu comunicarea demisiunei D-lui Doctor Dandea, secretar al Uniunei, şi un susţinător convins al ei chiar dela înfiinţare.

Ingăduiţi-mi dar vă rog a da citire demisiunii sale

Domnule Preşedinte,

După studii premergătoare îndelungate, la 21 Martie 1922, am făcut propunere consiliului oraşului Cluj, ca să convoace pe conducătorii celor 15 orase mai mari din ţară, pentru a se decide înfiinţarea Uniunii Oraşelor Române şi a se desbate proectul de statut elaborat şi prezentat de mine.

Consfătuirea a avut loc la 22 Aprilie 1922 la Cluj, hotărându-se înfiinţarea Uniunii şi admiterea statutelor prezintate. Ziua consfătuirii formale s'a fixat la 11 Iunie acelaş an, tot la Cluj, fiind designat ca raportor subsemnatul; tot eu am îndeplinit funcţiunea de secretar al şedinţei de constituire. Cu ocaziunea aceasta am fost ales împreună cu d-l Ing. C. Sfinţescu în funcţiunea de secretar al Uniunii, conform normelor precizate în art. 22 al statutelor, pe trei ani. După expirarea acestui mandat, la adunarea noastră generală ţinută la Chişinău, am fost reales cu mandat până la finea adunărei generale din anul 1928 (art. 22).

In tot timpul mi-am dat silinţa să fiu util instituţiunei noastre achitându-mă de obligaţiunile cari le-am luat, ca raportor la fiecare adunare generală, am colaborat la Monitorul Uniunei, am participat la reprezentarea Uniunei la ultimul congres internaţional, ţinut la Paris, etc.

Cu toate că Uniunea este atât de aproape de sufletul meu, totuşi, împrejurările au făcut ca, deocamdată, să nu mă mai pot ocupa aşa de intensiv de lucrările ei. Anume fiind atât la Cluj în funcţiunea de consilier, cât şi la Tg. Mureş în cea de primar funcţionar de carieră, azi nu mai sunt în serviciul nici unui oraş, deoarece nici nu am candidat la alegerile comunale, ca unul care nu eram membru în nici un partid politic, ci funcţionar de carieră. Aşa azi sunt delegat de Ministerul de Interne, pentru a mă ocupa cu chestiunea Moţilor, din care regiune sunt şi eu.

Din aceste motive, şi având în vedere că după dispoziţiunile art. 15 al. 3 din statute, reprezentantul oraşului pe care îl reprezentam eu — Tg. Mureşul — nu este succesor de drept în funcţiunea de secretar, care este o alegere personală.

Cu onoare vă rog, Domnule Preşedinte, să binevoiţi a propune adunării generale primirea demisiunei mele din funcţiunea de secretar al Uniunei şi alegerea altui titular, în conformitate cu art. 15 şi 22 al Statutelor Uniunii.

Totodată vă rog respectuos, Domnule Preşedinte, să binevoiţi a fi interpretul sentimentelor mele de mulţumită şi recunoştinţă faţă de onorata adunare generală, pentru încrederea ce mi-a arătat-o în trecut prin încredinţarea şi realegerea în funcţiunea de secretar al Uniunii.

Şi pe viitor voi urma cu interes activitatea Uniunii, căreia îi doresc viaţă îndelungată şi plină de roade, sub înţeleapta Domniei-Voastre conducere, secundată de onoratul comitet şi de neobosiţii şi distinşii foşti colegi de biurou d-nii secretar general I. Roban şi secretar Ing. C. Sfinţescu.

Primiţi, Domnule Preşedinte, pe lângă anticipatele mele respectuoase mulţumiri, expresiunea deosebitei stime şi profundului devotament ce vă păstrez.

Tg.-Mureş la 23 Septembrie 1923

Fost primar, fost secretar al uniunii
Dr. EMIL DANDEA

D-l *Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte:* D-lor colegi, motivele pe cari d-l secretar Dandea îşi întemeiază cererea de demisiune, sunt peremptorii. Statutul cere ca d-sa să fie în funcţiune, or, astăzi, d-sa nu mai este în măsură să răspundă cerinţelor statutului, dar aceasta nu însemnează că nu trebue să-i adresăm mulţumiri călduroase pentru zelul ce l'a depus pentru Uniunea noastră. Totdeodată rugăm pe d. Dandea, să nu uite Uniunea şi cred că sunt interpretul d-v. al tuturor ca să-i cerem, ca şi în viitor să ne dea acelaş sprijin cum l'a dat în trecut.

Pentru recunoştinţa ce Uniunea îi datorează, îl proclam membru onorific (aplauze).

— Şedinţa se ridică la ora 18.30, anunţându-se cea următoare, pe a doua zi 27 Septembrie ora 15.

www.dacoromanica.ro

Şedinţa dela 27 Septembrie 1927

Sedinţa se deschide la ora 16 sub prezidenţia D-lui Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte asistat de D-ni Dr. Doboşan Primarul Municipiului Timişoara, Dl. Sebastian Teodorescu Primarul Municipiului Chişinău şi I. Roban, secretar general. Ca reprezentant al Ministerului de Interne, asistă Dl. Amiral Coandă membru în cons. superior administrativ. Dl. I. Roban secretarul general al Uniunei dă citire raportului comisiunei pentru verificarea gestiunei pe 1926 şi proectului de budget pe 1927.

PROCES-VERBAL

Subsemnatul Wilhelm Goritz, primarul oraşului Sibiu Socaciu E. primarul oraşului Braşov şi C. Bratu, primarul oraşului R.-Sărat, delegaţi de Adunarea generală a Uniunei oraşelor în şedinţa de la 26 Septembrie a. c. cu verificarea gestiunei anului 1925/26 şi cu studierea proectului de buget pentru anul 1926/27, procedând la îndeplinia acestor delegaţiuni am constatat:

a) Contul de gestiune şi actele justificative au fost găsite de noi în perfecta ordine şi cu respectarea prevederilor bugetare asupra căruia s'a realizat şi un excedent de peste 1/3 (o treime).

b) Proectul de buget este întocmit pe aceleaşi baze ca şi în anul trecut şi cuprinde toate prevederile necesare.

Faţă de cele arătate propunem aprobarea contului de gestiune şi bugetul pe anul 1927.

Dr. W. Goritz *Socaciu*

Luni 27 Septembrie 1926

BUGETUL UNIUNEI ORAŞELOR DIN ROMANIA PE ANUL 1926/1927

VENITURI

1. Din cotizaţia de membre dela 100 oraşe, în medie a câte 3500 Lei	350.000,—
2. Din abonamente la Monitorul Uniunei şi din venituri întâmplătoare .	50.000,—
Total Lei	400.000.—

CHELTUELI

1. Salarii.	
a) Secretar G-ral a 3000 lunar .	36.000,—
b) Secretar a 2000 lunar . . .	24.000,—
c) Casier coresp. a 1500 lunar .	18.000,—
d) Registr. dactilog. a 1000 lunar.	12.000,—
e) Fond pt. plata unui contabil şi pentru serviciul de urmărirea rezolvării cererilor oraşelor, pe lângă autorităţile din Capitală, inclusiv speze de deplasare în oraş şi în ţară, lei . .	60.000,—
	150.000,—
2. Imprimate, inclusiv Monitorul Uniunei ce va apare lunar lei . . .	80.000,—
3. Abonamente, reviste	20.000,—
4. Cheltueli diverse, inclusiv reprezentarea Uniunei la diverse congrese edilitare, lei	50.000 —
Total lei	300.000,—

BILANŢ

Venituri	400.000,—
Cheltueli	300.000,—
Excedent . . . . . Lei	100.000,—

www.dacoromanica.ro

Se pune la vot şi Congresul în unanimitate aprobă gestiunea şi descărcarea consiliului de administraţie.

Se pune la vot proectul de budget pe 1927 şi Congresul în unanimitate îl aprobă.

Dl. Obrocea Primarul oraşului Ploeşti:

Domnilor,

Suntem aci reprezentanţi cei mai calificaţi ai oraşelor si municipiilor, ai căror cetăţeni ne-au dat toată încrederea lor pentru ca prin munca noastră, prin priceperea noastră, prin avântul nostru sufletesc şi mai ales prin iubirea şi interesul ce purtăm şi instituţiunilor şi cetăţenilor — să rtdicăm fiecare în parte oraşele şi municipiile ce reprezentăm şi toţi la o l'altă să ridicăm însăşi patria în slujba căria sunt toate minţele luminate, toate energiile neînfrânte, toate inimele curate.

Domnilor,

Unul din punctele programului care face obiectul desbaterilor noastre este şi acesta «legăturile ce trebuesc stabilite între oraşele membre ale uniunei».

Legăturile între oraşele unei ţări pot fi de ordin platonic sau moral; dar ele mai ales în aceste vremuri, când atâtea nevoi bat la uşe, când atâtea curente se agită, când atâtea probleme reclamă deslegare şi când întrebuinţarea celor buni şi cuminţi e un act de prevedere şi unul de înţelepciune, aceste legături trebue să fie o realitate, să se inspire din realitate şi să se întemeieze pe realităţi.

Domnilor,

Desvoltarea oraşelor noastre presintă un caracter de diversitate datorit împrejurărilor specifice în care ele au trăit, fiecare suferind influenţele atâtor factori de ordin economic, istoric, geografic etc.

Dat fiind d-lor, caracterul de diversitate al oraşelor noastre, implicit trebue să recunoaştem şi diversitatea problemelor şi a nevoilor,—dacă nu în esenţa lor — dar cel puţin în motoda de soluţionare. Dar oraşele pe lângă caracterul de diversitate datorit factorilor de mai sus au şi note comune şi nevoi comune. Sunt sigur că sesizat de toate acestea D-lor, legiuitorul a pus în legea pentru Unificarea Administrativă art. 223 care obligă pe comune să-şi alcătuiască în termen de 2 ani programul de activitate pe 8 ani.

Domnilor,

Credinţa mea este că noi — Primarii — dacă dorim ca în mod real şi efectiv să promovăm oraşele în fruntea cărora suntem puşi de cetăţenii lor — şi convingerea mea este că toţi dorim lucrul acesta — apoi va fi necesar să ne mai întrunim încă odată în iarna viitoare spre a discuta cu toată pregătirea ce comportă împrejurarea, felul cum înţelegem să dăm viaţă art. 223 din lege şi atunci sunt sigur — vom stabili cu toată trăinicia legătura între oraşele ţărei noastre, pentru că — din discuţiunile dintre noi şi din experienţa fiecăruia — ar eşi adevărata lumină care ne ar orienta în soluţionarea cea mai fericită a problemelor ce ne preocupă.

Până atunci însă eu mă mărginesc să expun tangenţial — numai — sursele din care vor pleca legăturile cum şi realitatea pe care se vor întemeia ele.

Problema aprovizionărei Domnilor, prezintă un aspect foarte complex, dat fiind faptul că după regiunea în care trăeşte un oraş, are nevoe de unele articole şi plusuri de altele care ar putea fi duse acolo unde ele lipsesc, în timpul cel mai scurt şi în condiţiunile cele mai bune şi cu preţurile cele mai eftine posibile.

De pildă: oraşele din regiunile muntoase au lemnul de lucru şi lemnul de combustibil, în schimb însă au nevoe de grâu câmpiilor, peştele bălţilor şi vinurile dealurilor etc.

Oraşele industriale au din abundenţă unele articole, cari lipsesc altora, cari n'au industria sau a căror industrie nu produce toate articolele ce le trebuesc.

Sunt oraşe care trăesc în împrejurări norocoase având o anume industrie şi anume producţii necesare tuturor oraşelor — cum e de pildă municipiul Ploeşti, care are cele mai multe şi mai mari rafinării pentru scoaterea atâtor derivate din petroleu şi care sunt atât de necesare tuturor oraşelor.

Sunt oraşe în care cultura s'a desvoltat în condiţiuni mai fericite şi în care problemele de ordin cultural s'au rezolvat mai dintimp, mai metodic

*

www.dacoromanica.ro

si mai bine şi sunt şi de acelea în care Instituţiile culturale, ori tânjesc, ori se desvoltă cu anevoinţă.

Sunt oraşe, care întrunite pot să exploateze o energie nativă spre a o utiliza pentru trebuinţele lor, cum ar fi căderile de apă etc. şi atunci D-lor dacă m'aşi ocupa numai de soluţionarea problemei aprovizionărei — tot tangenţial — câte nu s'ar putea face.

Ce ar fi de pildă, dacă prin cooperaţie s'ar sistematiza producţia, exploatarea şi desfacerea diferitelor produse — şi s'ar distribui după nevoi — în diferite centre ale ţărei, ce n'am putea face noi cu autoritatea şi trecerea noastră spre a înlesni cu disponibilităţile noastre pe cei care duc lipsă de ele.

Singura această problemă studiată pe toate feţele şi soluţionată practic şi prevăzător, ar fi cea mai mare binefacere în desvoltarea oraşelor noastre.

Dar sunt atâtea articole de prima necesitate, cari s'ar putea procura direct dela locul de origină de Uniunea oraşelor şi cari s'ar putea desface pe preţurile cele mai scăzute cum ar fi: orezul, undelemnul, cafeaua etc. Şi alături de acestea, câte probleme nu şi-ar găsi rezolvarea? Şi poate ca aceasta ar fi singura cale pentru eftenirea traiului.

Şi atunci Domnilor, nu cumva însăşi acest mod de a lucra, n'ar stabili legătura indestructibilă între oraşele noastre?

In acest sens trebuesc îndreptate privirile noastre; în acest sens ar trebui să ne stabilim programe de muncă şi să luptăm cu puteri unite pentru realizarea lor.

E un câmp imens de activitate prin care nu numai s'ar ridica economia ţării dar şi s'ar înălţa viaţa oraşelor, s'ar uşura traiul celor mulţi, s'ar simţi efectele solidarităţei, s'ar cimenta legăturile dintre diferitele părţi ale ţării şi s'ar ajuta progresul scumpei noastre patrii care trebue să fie visul oricărui dintre noi. (aplauze)

Dl. Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte: D-lor la ordinea zilei, avem discuţiuni în jurul legăturilor ce trebuese stabilite între oraşele membre ale Uniunei.

Dl. Ing. Condeescu are cuvântul.

D-l Ing. Condeescu (Bucureşti): Domnilor, cooperarea oraşelor, este după mine una din cele mai însemnate chestiuni, ce trebueşte să facă obiectul desbaterilor acestei Uniuni. Am vorbit ieri despre Organul Uniunei şi vă facem propunerea, ca acest organ, pentru importanţa materialului ştiinţific ce va publica, să rămână ca organ al oraşelor (citeşte:

PROPUNERE

Organul Uniunei, care o reprezintă în afară prin importanţa materialului stiinţific ce va publica şi care va fi o călăuză pentru toate oraşele va descrie:

1. Viaţa modernă a oraşelor.
2. Maşinismul care transformă oraşele zi cu zi.
3. Datele statistice culese pentru studiul, alimentării circulaţii şi distribuţii alimentelor şi bogăţiilor dela locul producţiei până în pântecele oraşelor etc.
4. Partea stiinţifică de drept public.

Doctrină şi ştiinţă administrativă.

Având în vedere că prin unirea tuturor puterilor intelectuale se va căpăta dinăuntru şi din afară un material preţios.

Propunem ca organul Uniunei să cuprindă:

In partea technică

Material asupra alimentării maşinismului, circulaţii publice şi statisticei, condus de un comitet de specialişti.

In partea morală-artistică

Drept public, doctrină şi ştiinţe administrative de un al doilea comitet de specialişti în cap cu d-l consilier Negulescu.

(Urmează diverse semnături)

Această propunere este semnată de mai mulţi domni congresişti.

Domnilor, este foarte important ca acest organ să rămână al Uniunei, pentru că în el se va trata toate chestiunile cari privesc oraşele, cum sunt de ex. chestiunile economice. Noi credem că viaţa economică a oraşelor cere ca ele să fie în strânsă legătură prin reţele de căi ferate, cari să pătrundă în interiorul oraşelor.

Până acum, direcţia căilor ferate lucră separat şi oraşele separat, din această cauză, noi n'avem căi ferate cari să intre în pântecile oraşului, aşă cum este în Oradia Mare, în Braşov şi alte oraşe din Transilvania, unde mărfurile sunt aduse la uşa negustorului, scutind astfel cheltuelile de transport atât de costisitoare. Dacă de ex. în Bucureşti,

www.dacoromanica.ro

am face ca vagoanele de cale ferată să pătrundă pe şinele de tramvay şi dacă pe cheiul Dâmboviţei am face de ex. un depozit de lemne, este necontestat că preţul acestui obiect de primă necesitate s'ar iefteni.

Iată o cestiune care ar putea fi discutată prin organul Uniunei, fiind vorba aci de cooperarea dintre oraşe, pentru stabilirea de legături de circulaţie mai ieftine şi mai lesnicioase.

Dacă în acest organ, s'ar mai publica date statistice asupra mărfurilor ce se găsesc într'o localitate şi preţul lor, oraşele, cari duc lipsă de acele mărfuri, s'ar putea adresa pieţelor acelor oraşe, ca să facă comenzi. Cu modul acesta, s'ar putea face o cooperare între oraşe şi acest organ al Uniunei, ar fi menit să facă legătura dintre ele. Dar sunt atâtea cestiuni de edilitate ce interesează progresul oraşelor, cari trebuesc să fie cunoscute de toate oraşele.

Domnilor, sunt convins, că dacă acestui organ având în fruntea sa un om de specialitate ca D-l Prof. Negulescu, i se va da toată amploarea ce i se cuvine, tratând toate cestiunile economice cari interesează ieftenirea traiului, cestiunile de edilitate, cestiuni cari să privească instrucţia administrativă a funcţionarilor, atunci acest organ va deveni nu numai un organ de ştiinţă, dar va face adevărata legătură dintre oraşe, legătura care este şi scopul Uniunei noastre.

Propun dar, ca acest organ să rămână exclusiv al Uniunei dar în loc de Monitor al uniunei oraşelor, să poarte numele de Buletin.

D l Colonel Savian Bădulescu Primarul sectorului III (Bucureşti): D-lor, îmi închipui că D-l Condeescu, când a emis părerea, a vagoanele căilor ferate să pătrundă în mijlocul oraşului, a dat un exemplu fiindcă această cestiune nu interesează congresul, este o cestiune pur locală, care priveşte oraşul Bucureşti Dacă însă se face discuţiune, pot spune D-lui Condeescu că penetraţiunea căilor ferate în mijlocul oraşelor, este ceva demodat. Nu se poate ca într'un oraş cu străzi strâmte şi cu o circulaţiune atât de mare, cum este astăzi în Bucureşti, să mai intre şi vagoanele de cale ferată.

D-l Profesar Anibal Teodorescu Preşedinte: Cestiunea aceasta nu este la ordinea zilei, aşa că nu se poate discuta.

D-l Profesor Negulescu are cuvântul.

D-l *Profesor Paul Negulescu*: D-lor, am ascultat foarte interesanta propunere făcută de D-l Obrocea, care a arătat interesul mare ce poate prezinta pentru Uniunea oraşelor, organizarea unui complex de probleme economice, care cu ajutorul Uniunei poate să ajungă la un rezultat fericit.

Dar preocupările D-lui Obrocea, se găsesc satisfăcute în realizarea unui biurou de studii şi documentări, care prin economiştii ce-i are, ar discuta toate problemele care duc la ieftenirea vieţii în oraşe, ca şi diferite alte probleme, cari rezolvate, vor fi aduse la cunoştinţa tuturor oraşelor. Aceasta învederează cât mai mult interesul ca o asemenea instituţiune şă fie înfăptuită.

In ce priveşte propunerea D-lui Condeescu, de a se menţine Monitorul Uniunei, în urma celor arătate aci, cred că este bine ca Revista de drept public, a Institutului nostru administrativ, să rămână o publicaţiune cu caracter pur ştiinţific, iar Monitorul Uniunei, să rămână, o publicaţiune cu caracter mai mult practic.

Mulţumesc D-lui Condeescu care s'a gândit la mine să-mi acorde direcţia părţei ştiinţifice a Monitorului Uniunei, Regret însă, că nu pot primi, fiindcă mă preocupă publicaţia ce o face Institutul de ştiinţe, aşa că n'am timp să mă ocup şi de conducerea organului Uniunei, de care cu atâta râvnă şi pricepere se ocupă D-l Roban şi D-l Sfinţescu.

Eu propun ca Congresul, să decidă înfiinţarea unui Biurou de studii şi documentare, aşa cum este în Franţa, în Belgia şi în mai toate ţările civilizate. In acest scop, fiecare comună să fie obligată să contribue cu $1^0/_{00}$ sau $1^1/_2{}^0/_{00}$ din veniturile lor. In acelaş timp, congresul să numească o delegaţiune, care împreună cu Comitetul publicaţiunei, să alcătuiască un regulament al acestui Biurou de studii şi documentare. Este nevoe ca acest Biurou, din care ar face parte, nu numai speciaţi lişti din ţară, dar şi din străinătate, să fie dotat cu fonduri suficiente, să poată avea şi o bibliotecă, căci numai astfel activitatea sa poate fi serioasă şi temeinică.

D-l *Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte:* D-lor, cred că este bine ca votul asupra acestei cestiuni să-l dăm ceva mai târziu, ca să reflectaţi asupra posibilităţii de contribuţiune a comunelor D-voastră.

www.dacoromanica.ro

D-lor, cestiunea doua din Program, este intitulată: «Comunicări şi discuţiuni în jurul dificultăţilor întâmpinate de diversele Primării din ţară, în aplicarea legii pentru unificarea administrativă.»

Este cineva care să ne aducă la cunoştinţă asemenea dificultăţi.

Voci: mulţi.

D-l *Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte:* D-lor, este adevărat că sunt foarte multe dificultăţi în aplicarea acestei legi: unele sunt de ordin practic, altele de ordin teoretic, pe cari ar fi bine ca Uniunea să le cunoască, pentru ca cele de ordin teoretic, legislativ, să le supună Ministerului de interne, ca în cel mai scurt timp să se poată procede la modificarea legii.

D-l *Primar al oraşului Cernavoda:* D-lor, cestiunea este foarte complicată, ca să o putem trata acum. Dificultăţi sunt multe, fiindcă aproape la fiecare articol ne isbim de ele. Pe de altă parte, sunt articole susceptibile de diferite interpretări, pentru cari, dacă am avea un regulament de aplicare a legii, am putea şti adevăratul lor înţeles. De aceea, cred că ar fi bine, ca Uniunea să intervină la Ministerul de interne ca cel puţin acest regulament, să ne fie dat cât mai curând

D-l *Sebastian Teodorescu Primarul Municipiului Chişinău:* D-lor, în privinţa aplicaţiunei legii administrative, fiindcă sunt în această instituţiune dela punerea ei în aplicare, îmi permit să fac oarecari observaţiuni.

Domnilor, în provincia de peste Prut, domneşte şi astăzi acel spirit al revoluţiei ruseşti, după care toate actele cari privesc o colectivitate, sunt supuse deliberării unei Adunări, care în Rusia, se numesc Soviete. Or, legea de unificare administrativă, limitând atribuţiunile consiliului comunal numai la dreptul de iniţiativă, dispoziţie contrarie spiritului ce domneşte şi astăzi în Basarabia, rezultă de aci dese conflicte între Primar şi Consiliul Comunal

Asemenea legea actuală dă mai multe drepturi Primarului, fiindcă autoritatea centrală are mai multă încredere în el. Din această cauză în Basarabia se întâmplă dese conflicte, între Primar şi delegaţia permanentă, fiindcă, altul este spiritul în care legea se aplică în vechiul regat şi altul este în Basarabia, ceea ce face ca autoritatea Primarului de multe ori se înclină.

De aceea, faţă de interpretarea ce se dă legii de acest conglomerat politic ce se găseşte în administraţiunile comunale din Basarabia, este o necesitate naţională, ca Consiliul permanent administrativ, să facă un regulament de aplicarea legii şi dacă va fi nevoie de o lege interpretativă, aceasta să fie adusă cât mai curând.

Aşi mai propune să se limiteze drepturile consilierilor de drept, ca ei să nu poată lua parte la alegerea Primarului, fiindcă este să se abuzeze de drepturile ce le dă legea, iar pe de altă parte să strică şi efectul legii, care spune că cetăţenii îşi aleg pe reprezentanţii lui. Dar se întâmplă, că ori când Primarul este la discreţia funcţionarilor din Consiliu, cum sunt inginerul şef, medicul şef şi veterinarul, pe cari Primarul trebue să-i menajeze ca să nu-l pună în minoritate. Prin urmare trebue restrâns dreptul funcţionarilor în consiliu fiindcă nu acesta a fost scopul legei şi decât să alegi un asemenea Primar, este mai bine să fie numit de autoritatea centrală, cel puţin atâta timp, cât ne aflăm în epoca aceasta de transiţie.

In orice caz, eu aşi cere, ca funcţionari, consilieri de drept să n'aibă decât vot consultativ.

In privinţa chestiunei de centralizare şi descentralizare. Domnilor, legiuitorul stabilind principiile coprinse în această lege, a plecat dela un principiu bun, având intenţiunile cele mai bune, însă şoarecele a eşit sbârlit, căci ne-am pomenit cu o centralizare mai mare. Şi să vă dau un exemplu: încă din Aprilie, am trimis Ministerului de interne lucrări spre aprobare, dar nici până astăzi nu mi-au fost restituite. Evident că în asemenea condiţiuni nu se poate lucra serios, viaţa comunală stagnează, fiindcă Ministerul de Interne, oricâtă bunăvoinţă ar avea faţă de comune, nu poate rezolva în timp util toate chestiunile ce i se trimit de către Comune. Când avem un consiliu Comunal atât de numeros, în care sunt reprezentate toate partidele de opoziţie, cred că acesta exercită astăzi un control mai serios, decât controlul ce-l exercită autoritatea centrală în condiţiunile arătate.

Aceste sunt Domnilor, observaţiunile ce aveam de făcut cu privire la greutăţile ce întâmpinăm cu ocazia aplicărei legi de unificare administrativă (aplauze).

D-l reprezentant al oraşului Tg.-Mureş: Domnilor congresişti, în multe privinţe, sunt de acord

www.dacoromanica.ro

cu d-l Primar al Municipiului Chişinău, însă într'o privinţă trebue să vă spun că am nedumeriri. Ştiţi că noi românii, din Ardeal şi Banat, am trăit într'o inferioritate culturală şi economică din vina vechiului regim şi că oraşele de acolo, au fost citadele ale Ungurilor şi nemţilor, ca şi oraşele din Bucovina şi Basarabia. In asemenea condiţiuni, dacă consilierii de drept, vor avea numai vot consultativ, atunci noi românii din acele oraşe, vom fi expuşi să rămânem în minoritate şi aceasta cred că D-voastră nu o doriţi (aplauze).

Domnilor, să vorbesc prodomo. In Tg. Mureş, noi românii şi astăzi suntem în minoritate, deşi avem consilieri de drept. Dacă aceşti consilieri vor avea numai vot consultativ, atunci noi românii nu putem spune că vom putea domni în citadela fostului imperialism maghiar.

De aceea, din punct de vedere democratic, este foarte fumos ceace spunea d-l Primar al Chişinăului, dar principiul acesta, trebue jertfit pentru salvarea intereselor neamului nostru (aplauze prelungite).

Aşi mai avea încă ceva de adăogat.

Dela foştii noştri duşmani, trebuea să luăm ceace era bun la ei şi cu ocazia modificărei legei administrative, am fi putut face acest lucru.

In adevăr, actuala lege, ne leagă mâinile, noi consilieri nu putem hotărâ nimic, de ex. nu putem vinde lucrurile cari au o valoare de 100.000 lei. Legea spune că vânzările, arendările şi închirierile se fac prin licitaţii publice; Legea ungurească spunea că până la 25.000 Coroane aur — cea ce astăzi ar veni 1 milion şi jumătate lei — puteau fi vândute imobilele de mână liberă, şi ministru decidea numai când aceste vânzări erau atacate cu apel în termen de 15 zile. Ei bine această dispoziţie din legea ungurească, trebuia introdusă şi în legislaţia noastră, căci ne-ar fi scutit de timpul care îl pierdeam pela Bucureşti cu aprobările.

Dar D-lor legea nu dă drepturi aşa de mari Primarului cum cugetă D-l Primar al Chişinăului, fiindcă de multe ori delegaţia permanentă dă ordine Primarului şi el trebue să le execute şi eu cred că este mai bine, dacă Primarul ar lucra în armonie cu delegaţia permanentă. Cel puţin în oraşele unde consiliile sunt compuse din reprezentanţi ai mai multor partide, în totdeaune se lucrează, având în vedere interesul public. De ce? fiindcă se controlează reciproc uni pe alţi. Noi în Tg.-Mureş, suntem 3—4 partide, cari formăm delegaţia permanentă şi ne controlăm. Delegaţia permanentă, este o instituţiune fericită a legiuitorului şi poate fi menţinută în spiritul ca ei să fie deasupra primarului, căci numai astfel putem scăpa Comunele de sub tutela ministerului de interne, de care nu este nevoe, ca pentru orice nimicuri să alergăm la Bucureşti, umblând dintr'un biurou în altul, unde de multe ori ne jenăm, căci avem aerul de samsari, ca să obţinem autorizări pentru lucruri de bagatelă.

Ca membru în delegaţia permanentă, aş dori ca această instituţiune să nu fie inferioară primarului. ci să lucreze în armonie cu el (aplauze).

D-l Barbu Georgescu Ploeşti: D-le Preşedinte D-lor Congresişti, am să vă fac o simplă propunere.

In privinţa modificărilor ce trebuesc aduse legi de unificare administrativă, părerea mea este, că cestiunea fiind foarte delicată, comportă studii serioase, şi acestea nu se pot trata într'o singură şedinţă a Congresului.

Legea aceasta, este un edificiu nou, la care au lucrat oameni competinţi şi ca orice edificiu nou, are nevoe de revedere şi adăugiri. Prin urmare, ca această lege, să fie pusă de acord cu nevoile reale şi cu aspiraţiunile tuturor, găsesc că este nevoe ca Congresul să desemneze o Comisiune din sânul lui din oameni competenţi, de gospodari recunoscuţi, care să facă apel şi la consiliul superior administrativ, ca şi el să desemneze pe cineva şi împreună să se studieze ce anume modificări trebuesc aduse. Această comisiune îşi va numi un raportor, care să ia contact şi cu ministerul de interne, care fiind sezisat de tot ceeace trebue modificat şi adăogat, să facă ca această lege să corespundă în mod real, la toate nevoile oraşelor şi municipiilor noastre; alt fel, ar fi să discutăm de geaba, fiindcă nu ajungem la nici un rezultat serios (aplauze):

D-l Faroga Miercurea Ciucului: Domnilor congresişti, colegul mi-a luat înainte, fiindcă şi eu voiam să fac aceaşi propunere cu o mică diferenţă.

Este indiscutabil, că în actuala lege administrativă, sunt multe anomalii. Este apoi nevoe de elaborarea unui regulament, şi o materie atât de

www.dacoromanica.ro

vastă, nu poate fi discutată în cadrul unei Adunări a Uniunei oraşelor.

Deaceea, cum a spus şi onor. Coleg, cred că este necesar, ca să se constitue o comisiune din sânul Uniunei, în care să intre reprezentanţi tuturor ţinuturilor, fiindcă am văzut că sunt divergenţe de opinii între reprezentantul Basarabiei şi al Ardealului, în care comisiune să intre oameni cei mai pricepuţi şi cei mai vechi în administraţie. Cheltuelile ce această Comisiune le-ar face. să fie suportate de Uniune din fondurile sale, şi după ce va fi trecut în revistă toată legea, propunerile să fie supuse din nou Adunări Generale a Uniunei.

D-l Gh. Barbat: D-nule Preşedinte, Domnilor Congresişti, din capul locului, eram hotărît să propun de a nu intra în discuţiunea acestei legi, pentru că fiecare articol ar trebui discutat şi fiecare având experienţele noastre, avem câte ceva de propus.

Inainte de a intra în discuţiunea legii, ar trebui să ştim dacă este în intenţiunea ministrului sau a guvernului să modifice legea şi să mai ştim, dacă Uniunea oraşelor a fost iuvitată să-şi facă observaţiile, fiindcă în Ardeal, prefecţii au ţinut conferinţe cu funcţionari comunali şi au fixat punctul lor de vedere, cel puţin, la Sibiu s'a stabilit ce anume modificări trebuesc introduse.

Prin urmare, dacă este vorba să lucrăm serios trebueste o pregătire şi chiar un congres anume

Avem o instituţiune în legea comunală, secretarul comunal, asupra căruia, am pus unele întrebări oraşelor municipii, dar răspunsurile ce-am primit, nici unul nu cadrează cu celalt, ceace însemnează, că încă nu se ştie bine, care este situaţiunea de drept al primului funcţionar de municipiu, din care cauză foarte des se ivesc conflicte, între el şi Primar, cu care trebue să fie în armonie, căci Domnilor, altele sunt vederile Primarilor de altă naţionalitate şi altele sunt ale noastre.

Nu cred însă că este potrivit aci locul să arătăm plânsorile noastre contra legii, din cauza lipsei acestei dispoziţiuni.

Dacă vom fi invitaţi a ne spune părerile, vom găsi o modalitate să le putem exprima.

Eu am făcut atâtea întâmpinări către Ministru, dar la nici una nu mi s'a răspuns, fiindcă probabil nici ministerul încă nu este lămurit asupra modificărilor ce trebuesc făcute.

Să-mi daţi voe să mă gândesc acum la raportul sau îndrumătorul Uniunei. Sunt atâţia funcţionari de carieră cu experienţă, cari ar putea face un bun serviciu, fiindcă d-nii Primari, în cea mai mare parte, sunt oameni noui, cari desigur că nu şi-au putut fixa părerile, aşa cum şi le-au fixat funcţionarii de carieră.

In rezumat, propun să se găsească o modalitate de colaborare, sau în congres, sau într'o formaţiune mai redusă şi să ştim bine la ce termen, guvernl este aplecat să primească propunerile noastre (aplauze).

D-l Crâşmaru: Domnilor congresişti, adineauri, d-l Preşedinte a pus întrebarea, dacă sunt propuneri privitoare la modificarea legii administrative. Mai nainte de toate, trebue să ştim clar: dorim o modificare a legii, ori ba? La noi, se fac legi multe pripite, nestudiate dar mai puţin se execută. Cam aşa stăm şi cu legea administrativă; are cusururi pe cari ar trebui să le spunem, ca să ne scăpăm de ele. Cu toate acestea legea administrativă, face parte din Constituţie, nu este un an de când este pusă în vigoare şi acum cugetăm să o modificăm.

Ar fi ca şi cum am zidi o biserică, sau un teatru şi de abia am zidit o jumătate de an şi începem din nou să zidim de la fundaţie. Astfel stăm şi cu legile noastre şi ar trebui să dăm un exemplu, fiindcă trebue să fie oarecare continuitate şi în legislaţie şi în practică.

In regimul vechiu din ţinuturile alipite, au fost şi acolo legi, cum a fost legea ungurească din 1884, mai proastă decât legea noastră administrativă, cu toate acestea s'a aplicat un timp îndelungat, fără modificări.

De aceèa sunt de părere ea Congresul să aducă o moţiune prin care să se ceară de a se abstea dela modificarea legii.

Voci: Nu se poate.

D-l Crâşmariu: Toate plânsorile se vor putea satisface prin regulament, deci rugăm Ministerul să facă cât mai curând regulamentul, prin care să se precizeze toate lipsurile, cari ne sunt indicate de legea administrativă.

Mai avem o plângere esenţială; nu ni se dă pace să executăm legea, din cauză că, fel de fel de inspectori, parainspectori şi de directori, vin şi ne inspectează, fiecare cu părerile lor, şi dacă

www.dacoromanica.ro

te-ai lua după fiecare, nu ştii încotro s'o apuci.

D-l *Dobosan Primarul Municipiului Timişoara:* Când ai atâtea inspecţii, să fii sigur de dizolvare. (Ilaritate).

D-l *Crâşmariu:* Aşa este, când sabia lui Damocles te ameninţă, nici Primarul nu mai are autoritate, şi atunci legea este de geaba. De aceea, rezumând, cer să se facă o intervenţie la minister, ca să se scoată politica militantă din administraţie şi mai cu seamă să se ferească de influenţa persoanelor, cari vor să câştige prin administraţie şi nu văd mai nainte de toate interesele ţării (aplauze).

D-l *Ciochină Strehaia:* D-lor, vreau să cer o lămurire. Propunerea făcută de biurou îşi are rostul ei, căci după mine, este de o importanţă capitală. Toată lumea ştie, că legea are lacune, si cred că şi guvernanţii noştri au aflat acest, lucru şi în acest scop vor institui comisiunea care să o modifice. Propunerea biuroului îşi are rostul ei, ca să eşim de aci cu ceva practic, de aceea, trebue să relevăm anumite lacune ale legii, aşa de ex. Consilierii minoritari nu vin la şedinţe; legea nu-i lasă să demisioneze, de cât când cineva are vârsta de 60 de ani, sau când este numit într'o funcţie de stat, şi atunci dacă nu vine îl amendez. Dar l'am amendat odată, nu vine; l'am amendat a doua oară, tot nu vine. Şi atunci ce fac? Aci este lacuna legii, de aceea aşi propune, ca dacă un consilier, absentează nemotivat dela 5 sau 10 şedinţe, să fie considerat ca demisionat.

O altă propunere este, ca pentru lucrările de mică importanţă cum de ex. reparatul unei şosele pe mici porţiuni, să fim scutiţi de aprobarea Ministerului de interne, aprobare care după cum ştim ne vine tocmai după o lună jumătate, când stricăciunile se fac mai mari. Este dar în interesul comunei ca aceste lucrări să le facem fără aprobarea Ministerului de interne.

Sunt sigur că toţi colegii au de făcut asemenea propuneri, şi este bine să fie făcute, ca Uniunea să le comunice Ministerului de interne.

D-l *Rădulescu Primarul oraşului Văleni de Munte:* D-le Preşedinte, D-lor colegi, voiam să stabilesc anumite adevăruri.

Acum câteva zile, când am primit invitaţiunea ca oraşul Văleni de Munte, să trimită un reprezentant la Congresul Uniunei oraşelor, am înţeles că din punct de vedere personal al fiecărui reprezentant, se face abstracţie, Uniunea aceasta fiind o persoană morală, acela care vine aci, trebue să fie desbrăcat de orice pasiune şi patimă politică, trebue să fie objectiv, acest lucru l'am înţeles eu când am venit aci şi numai în asemenea condiţiuni discut.

D-lor, legea administrativă are foarte multe lacune, dar am ajuns la concluzia, că ea trebue persistent aplicată câtva timp, ca să le putem cunoaşte bine. Am ascultat critica D-lui Sebastian Teodorescu, critică făcută prin prisma regionalităţii. Am auzit critici făcute de reprezentanţi din Transilvania şi câţiva din vechiul regat. Dacă s'ar alege o Comisiune dintre aceştia, legea ar putea să fie remediată pedeaîntregul. Şi atunci, plecând dela adevărul, că Uniunea este a oraşelor, plecând dela adevărul că legea prezintă lacune, dacă aceste lacune vor fi studiate prin prisma intereselor oraşelor, atunci fiecare oraş, care este membru al Uniunei, în mod obligator să-şi trimită observaţiunile bine documentate asupra fiecărui punct în parte. Fiindcă în paranteză vorbind, se pot face: critici din punctul de vedere al constituirei consiliului comunal, critici din punctul de vedere al drepturilor fiecărui corp care prin această lege reprezintă comuna, fie delegaţia permanentă, fie consiliul comunal şi critici din punctul de vedere al raporturilor dintre comună şi centru. Aceste critici să fie examinate de fiecare oraş, trimise cu un raport Uniunei oraşelor, o Comisiune instituită de Uniune, să revadă toate observaţiunile şi un raport de toate observaţiunile şi propunerile să fie trimise Ministerului de interne prin Preşedintele Uniunei.

D-l Profesor Paul Negulescu: Domnilor, propunerea D-lui Primar de Văleni, este cât se poate de întemeată, fiindcă aşa cum aţi venit nepregătiţi, nu se poate face o discuţiune obiectivă asupra unei legi organice.

Este foarte temeinică observaţiunea făcută de reprezentantul Municipiului Timişoara, că se face prea multă politică în viaţa comunală, din această cauză trebue ca Uniunea Oraşelor să discute cât se poate de obiectiv o cestiune de o importanţă aşa de mare, cum este modificarea legi de unificare administrativă. Prin urmare sunt şi eu de părere, că plecând acasă, fiecare Comună, să facă un studiu amănunţit pe care să-l trimită Uniunei

www.dacoromanica.ro

aceasta să le centralizeze şi cu un raport să le trimită Ministerului de interne. Căci este necontestat că dacă examinezi legea, găseşti foarte multe contraziceri, cari sar în ochi, sunt cestiuni cari au scăpat din vedere, foarte multe absurdităţi, de ex. teoria actelor anulabile şi nule de drept, este foarte rău tratată, cestiuni cari trebuesc tratate cu băgare de seamă, fiindcă aci nu este vorba de o operă de partid, ci de o operă serioasă legislativă de unificare administrativă.

Acum Domnilor, să-mi daţi voe să facă o propunere practică, care tinde să realizeze propunerea făcută în şedinţa de ieri. Dacă Uniunea este un organ de o importanţă aşa de mare, un palat pe care Uniunea l'ar face în Bucureşti, ar fi nu numai de un folos evident pentru instituţiune, dar şi un simbol al înfăptuirei unităţi sufleteşti între toate oraşele din România Mare.

Deacea, cred că Congresul să hotărască înfiinţarea unui palat al Uniunei şi să roage Municipiul Bucureşti ca să-i acorde un loc potrivit într'o poziţiune centrală. Propun dar a se vota următoarea încheere:

Adunarea Generală a Oraşelor din România

Hotărăşte înfiinţarea unui palat al Uniunei Oraşelor în Bucureşti.

Roagă ca Municipiul Bucureşti să acorde pentru acest scop un loc potrivit, într'o poziţiune centrală,

Dă delegaţiune comitetului Uniunei să ia măsurile necesare şi să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru realizarea acestui vot.

In al doilea rând, cred că acestă uniune a oraşelor trebue să aibă diferite scopuri de un interes general. Şi unul din scopuri este, ca fiecare comună să aibă un personal nu numai bine pregătit, dar şi bine îngrijit, însă cum acest personal din cauza munci grele si exterminante ar putea să i se slăbească organismul fizic, dat fiindcă fiecare comună în parte ar trebui să cheltuească prea mult, este bine ca Uniunea să formeze sanatorii unde aceşti funcţionari să-şi redobândească sănătatea şi în orice caz să se poată recrea pe timpul vacanţei, în acest scop, fac următoarea propunere:

Adunarea Generală a Uniunei Oraşelor din România.

Deleagă pe d-l Peşedinte al Uniunei ca să trateze cu d. Ministru al Cultelor pentru ca statul să cedeze Uniunei o monăstire aşezată într'o bună staţiune climaterică, în scop de a o transforma într'un sanatoriu pentru funcţionarii comunali.

Fiecare Comună va fi obligată în proporţia veniturilor să contribue la amenajarea, organizarea şi funcţionarea sanatoriului.

D-l Profesor Anibal Teodorescu Preşedinte: D-lor colegi, dacă ar fi să judecăm numai după însemnătatea discuţiunilor ce s'au urmat astăzi, referitoare la punctul 2 al programului, adică asupra greutăţilor întâmpinate cu aplicarea legi de unificare administrativă, cred că, nici unuia din reprezentanţii oraşelor din România Mare, nu-i mai rămâne îndoială, de utilitatea, însemnătatea şi rolul pe care Uniunea oraşelor, este chemată să-l îndeplinească.

Am auzit ieri — şi lăsând la o parte, partea de modestie ce trebue să o am când vorbesc de mine — conferinţe foarte interesante asupra unor probleme ce se pun în administraţiunea comunală. Am auzit astăzi alte propuneri, însă socotesc, că cel mai mare câştig al Adunărei Uniunei oraşelor din anul acesta, a fost tocmai din această discuţiune urmată către finele şedinţei de astăzi, fiindcă cu acest prilej s'au precizat dificultăţi întâmpinate cu ocazia aplicărei legii administrative. Dar nu aceasta era scopul şedinţei, ci unul mai înalt. Că unul se plânge de regimul licitaţiunilor, că altul se plânge de raporturile dintre Primar, delegaţia permanentă şi consiliu, că altul se plânge de alte greutăţi, nu are pentru moment nici o importanţă, importanţa este că oraşele au motive să se plângă de unele lacune ale legii. Acest rezultat este după mine un câştig foarte mare al scurtei noastre întruniri în acest Congres, întrunire care n'a durat decât două zile şi dacă este să deducem jumătatea de zi cu vizitele ce cred că le-aţi găsit folositoare, atunci Congresul a durat mai puţin.

Nu este locul, ca eu în calitate de Preşedinte al Uniunei, sau vre-unul din membrii Uuiunei să dea deslușiri la punctele şi întrebările puse de diferiţi reprezentanţi ai oraşelor, aceste deslușiri, dacă le-am da, n'ar avea decât un caracter consultativ sau amical, s'ar putea chiar ca noi înşăşi să greşim şi adevărul să fie în realitate alături de opiniunile emise aci. De pildă, dacă am expune rolul Primarului faţă de delegaţia permanentă, sau

www.dacoromanica.ro

al consiliului faţă de delegaţia permanentă, sau rolul ce fiecare membru al consiliului sau al delegaţiei permanente îl poate juca în administraţia comunală, poate că uneori, am fi alături de adevăr, mai cu seamă că interpretarea nu o poate da decât legiuitorul. Insă din discuţiunile urmate, s'a desprins un lucru, că legea conţine în ea lacune şi chiar contraziceri, că are texte obscure cari trebuesc modificate sau interpretate cu putere de autoritate, pentru că nu este vorba de o lege nouă pe care am aplica-o după ce am experimentat o lege veche, ci este vorba de o lege de unificare, care se adresează şi unor ţinuturi, cari n'au experimentat legea eşită din cu totul alte concepţii. Şi atunci legea trebue să fie atât de bine alcătuită şi atât de clară, încât să nu mai existe greutăţi de interpretare în aplicarea ei. Să nu mai existe interpretare în mintea unui Consiliu Comunal, delegaţie permanentă sau Primar, ci ca punct de plecare să fie unificarea, fie că am porni dinspre apus sau răsărit, fie că am porni dela Miază noapte spre Miază-zi, fiindcă din discuţiunile ce-au urmat am constatat cu surprindere, că altfel se întâmplă în realitate, că într'un fel este interpretată legea în unele oraşe şi altfel în alte oraşe.

Iată ceace trebue adus la cunoştinţa d-lui Ministru de Interne. Mă bucur că dela începutul desbaterilor congresului, am avut onoarea, să avem şi competinţa puternică şi recunoscută a d-lui Amiral Coandă, delegat al d-lui Ministru de interne la congresul nostru. Fără îndoială că d-sa fără să mi-o declare, a recunoscut dreptatea plângerilor ş reclamaţiunilor ce s'au manifestat în şedinţa de astăzi şi că şi d-sa este alături de noi în a zice că trebue ca legiuitorul să intervină, nu în folosul legii, fiindcă aceasta nu interesează, ci în folosul unei bune şi unitare administraţiuni pe toate ţinuturile ţării româneşti.

Domnilor, fără îndoială că din această cauză legea are nevoe de modificări Sunt texte cari trebuesc puse în acord cu necesităţile practice, căci orice lege trebue să răspundă acestor necesităţi. Este foarte greu ca legea să închidă ca într'o crustă, necesităţile unei populaţiuni ci legea trebue să vină să le reguleze.

Dar mai este ceva, care s'a manifestat din discuţiunea Cogresului. Este necesitatea de a avea un regulament general de aplicaţiune a legii.

Este adevărat că legea, printr'un articol promite ca diferitele dispoziţiuni să fie desvoltate pe cale de regulament, acest lucru era necesar fiindcă sunt anumite dispoziţiuni de ordin general ce trebueau lămurite. Nu ştiu din ce motive regulamentul n'a fost înfăptuit până acum şi întrucât este absolut necesar, vom interveni ca să ne fie dat cât mai curând.

Iată ce câştiguri preţioase am dobândit în urma discuţiunilor din această şedinţă şi dezideratul ce exprimăm în faţa delegatului Ministrului de Interne este: ca legea să fie mai uşor aplicată şi mai unitară, este nevoe de un regulament.

In ce priveşte modificările ce urmează a fi aduse legii, Domnilor două tendinţe deosebite am constatat în sânul Congresului, cari în urma explicaţiunilor ce voi avea onoarea să dau, socotesc că nu vor mai fi divergente ci convergente.

Au fost oraşe cari au zis, că legea trebue modificată şi-au fost altele, cari au susţinut teza contrară, zicând: nu ţintim să ajungem la modificarea legei, trebue să lăsăm timpului încercările noastre făcute în mod cinstit şi leal, ca să vedem dacă nu putem ajunge la o aplicare desăvârşită a legii, ne temem de modificări, fiindcă sunt abia câteva uni de când o încercăm şi astăzi, vorbim de modificarea ei.

Domnilor colegi, eu socotesc că ceace trebue să nu se modifice, ceace este menit să rămână pentru un timp mai mult sau mai puţin îndelungat, este scheletul legei, adică toate aşezămintele administrative create de lege să rămână înscrise în lege: Consiliul care este organul deliberativ, şi organul ce se esmite din sânul lui, delegaţia permanentă.

Această delegaţie permanentă, are un îndoit rol: 1) In ceace priveşte chestiunile cari i-au fost delegate de consiliu şi în aceste cazuri, deciziunile delegaţiunei permanente leagă pe primar. El este agentul de executare al deciziunilor luate de delegaţiunea permanentă fiindcă ea lucrează cu propriile sale puteri în locul Consiliului.

In al doilea rând, delegaţiunea poate fi chemată să-şi dea avizul când Primarul găseşte de cuviinţă, Primarul are şi el atribuţiunile lui.

Ei bine, scheletul acesta de organizare, este menit să rămână în picioare, neatins. Nu o experimentare de câteva luni sau de câţiva ani, ar îndreptăţi pe legiuitor să modifice, ceeace la un

www.dacoromanica.ro

moment dat s'a crezut că este potrivit să fie aplicat în mod desăvârşit în administrarea unitară a unei ţări. Ceeace ar urma să se modifice şi aci n'ar mai fi pericolul ce l'alţi semnalat adineauri, ar fi acele dispoziţiuni de pe urma cărora oraşele întîmpină greutăţi, caci interesul legiuitorului este ca o administraţie să fie uşurată, iar nu să fie îngreunată, din cauză că a înglobat'o în texte de legi. Or, aducându-se modificări textelor ce ne-au fost semnalate, sau ce vor mai fi semnalate în viitor, socotesc că nu se mai atinge economia generală a legi, principiile pe cari legiuitorul le-a arborat prin această lege şi deci pericolul de care vă temeţi nu mai există. Ştiu şi vă pot înştiinţa, că şi Ministrul de interne, a observat că legea are anumite lacune şi greutăţi cari sunt întîmpinate în administraţie şi că a luat hotărîrea să studieze modificarea legi. Ştiu că au urmat conferinţe, că prefecţii au fost însărcinaţi să facă conferinţe cu funcţionarii municipali sau ai comunelor, dar aceasta nu este de ajuns şi profit de prezenţa D-voastră, D-le reprezentant al Ministerului de interne, pentru a vă atrage atenţiunea asupra următoarelor deziderate:

Ministerul păşeşte, sau are intenţiunea să păşească la modificarea unei legi care nu-l interesează numai pe el centrul, ci ne interesează şi pe noi organele descentralizate şi autonome. Cu această ocazie să-mi daţi voe să vă reamintesc o veche anecdotă. Se spune, că pe vremuri, se studia o problemă de mare însemnătate în organizarea armei cavaleriei, cine trebue să poarte carabina s'o poarte soldatul, care stă călare, sau numai calul. S'au întrunit ofiţeri de Stat major, savanţi în specialitate, s'au consultat tratate, s'au ţinut conferinţe, discuţiuni contradictorii, fiecare susţinând o părere sau alta, arătând foloasele şi desavantagiile, dacă s'ar urma într'un fel sau altul S'au chemat în faţă, soldaţi călări şi pe jos, cu care să se experimenteze o propunere şi alta Atunci un soldat, a avut curajul să se adreseze comisiunei spunând: v'aşi ruga să mă întrebaţi şi pe mine şi dacă este să mă întrebaţi, eu zic, că decât ca eu să port carabina, şi pe mine să mă poarte calul, mai bine să o poarte numai calul (ilaritate).

Voiţi să procedaţi la modificarea legi care vă interesează şi pe D-vs. şi pe noi, v'am ruga ca şi soldatul din anecdotă: fiţi aşa de buni, de ne întrebaţi şi pe noi oraşele, ca să vă spunem şi noi cari sunt doleanţele noastre, văzute, nu prin prisma intereselor D-voastră centrale, ci prin prisma intereselor noastre de comune de sine stătătoare (aplauze).

De aceea D-lor colegi, propunerea mea, care nu face decât să constate diferitele propuneri făcute, este ca mai întâi, oraşele, membre ale Uniunei să comunice în scris Uniunei dezideratele lor în ceace priveşte aplicarea textelor legi, să semnaleze în acelaş timp, ce anume dificultăţi au întîmpinat în aplicare, şi să sugereze anumite soluţiuni, cu libertate pentru fiecare oraş, să-şi dea părerea că cutare soluţiune i'ar conveni, după regiuni, după împrejurări şi după timp. Aceste comunicări, se vor aduna, se vor corabora şi pune de acord, ca din ele să se facă un raport general a principiilor pe cari Uniunea, ar urma să le supună aprecieri şi judecăţi ministerului de interne. Şi aci vine rugăciunea ce adresez Ministerului de interne: firește că legiuitorul, are tot dreptul de a legifera cum voeşte, ţinând seama de împrejurări, dar îl rugăm ca observaţiile noastre se le aibă în vedere înainte de a se face noua lege, nu după ce s'a făcut.

D-lor colegi, aceste zise socotesc că nu este nimeni în potriva propunerilor mele.

In ceace priveşte instituirea comisiunii care la sediul central să se ocupe cu această lucrare, vă rog să reflectaţi la alegerea persoanelor.

Congresul aprobă propunerea d-lui Preşedinie ca oraşele membre ale Uniunei să facă fiecare un raport asupra modificărilor ce trebuesc aduse legii de unificare administrativă şi asupra lacunelor ce prezintă, raport ce va trebui înaintat Uniunei în termen de cel mult o lună.

Congresul numeşte în comisiunea care la sediul central să adune toate rapoartele şi să facă propuneri pe d-nii: Profesor Anibal Teodorescu Primarul Municipiului Bucureşti, Profesor Paul Negulescu membru în Consiliul general al Municipiului Bucureşti, Dr. I. Costinescu membru în delegaţiunea permanentă a Municipiului Bucureşti şi pe d-l Ioan Roban, secretarul general al Municipiului Bucureşti şi secretar general al Uniunei Oraşelor.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte:

www.dacoromanica.ro

Domnilor colegi, s'au depus la biurou două moţiuni: una care zice:

Adunarea Generală a Uniunei Oraşelor din România

Având în vedere activitatea atât de utilă a Institutului de ştiinţe administrative al României,

DECIDE:

Ca din bugetul său să se acorde Institutului o subvenţie de una sută mii de lei din bugetul anului 1926, acordându-i-se o sumă egală şi pentru bugetul 1927.

Invită ca toate comunele membre ale Institutului să înscrie în bugetele lor sumele ce vor crede de cuviinţă pentru această înaltă organizare de cultură administrativă.

Aceste subvenţiuni fiind destinate şi pentru susţinerea revistei de drept public editată de institut, precum şi pentru activitatea sa ştiinţifică şi de propagandă.

Şi a doua moţiune, prin care se cere înfiinţarea unui biurou de studii şi documentări la cari comunele să contribue cu $^1/_2$ sau $1^0/_{00}$ din budgetul lor, moţiune cu următorul cuprins.

Adunarea Generală a Uniunei Oraşelor,

DECIDE:

Infiinţarea unui biurou de studii şi de documentaţiune în colaborare cu Institutul de ştiinţe administrative.

Pentru creiarea acestui serviciu, fiecare comună se obligă să contribue cu $1^0/_{00}$ din veniturile Comunei.

Se deleagă comitetul Uniunei ca împreună cu comitetul institutului de ştiinţe administrative, să alcătuiască un regulament pentru organizarea şi funcţionarea biuroului.

Biuroul se va ocupa cu studierea tuturor problemelor ce ar interesa comunele, precum şi cu apărarea intereselor lor.

Domnilor colegi, vă rog ca în consiliile d-v comunale, să susţineţi cu cea mai mare căldură ideia Uniunei, ale cărei foloase, nu mă îndoesc că le-aţi apreciat, făcând ca ele să contribue cu cotă cât mai însemnată.

In privinţa cotei, părerea mea este ca să lăsăm comunelor facultatea ca să evolueze între 0.10 şi $0.25^0/_{00}$.

D-l Ioan Roban, secretarul general al Uniunei: Domnilor, dacă este vorba a se mări taxa, sunt de părere ca să fie fixată asupra budgetului fiecărei comune.

In privinţa încasării acestor taxe, din experienţă vă spun, şi aceasta cu părere de rău, că sunt oraşe, cari deşi s'au înscris să plătească ca cotizaţie, sumele de 500 şi 1000 de lei anual, totuşi n'au plătit nimic până astăzi.

Numai departe, decât anul acesta, Adunarea Informatorilor în şedinţa dela 17 Ianuarie, a votat anumite sume pentru Monitorul Uniunei oraşelor, totuşi până astăzi, n'am primit un ban. De acea nu este de ajuns să se voteze majorarea cotizaţiei trebueşte şi plătită. Acest lucru îl cerem comunelor.

D-l Al. Matak: Domnilor, asupra cotei, îmi permit să fac o propunere practică: dacă cota ar fi 0.10 sau 0.50 la budgetul comunelor care se ridică la 500 miliarde cu 0,10 — fiindcă vor fi puţine comunele ce se vor înscrie cu cota 0,5 — ne-ar da aproximativ 500.000 lei. Ori, aceasta este insuficientă pentru înfăptuirea Biuroului de studii; de acea aşi propune ca cota să fie 0.50 ca să avem $2^1/_2$ milioane.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte: Domnilor, punctul 3 din Program este privitor la Expoziţia Uniunei oraşelor.

D-l secretar general are cuvântul.

D-l Ioan Roban, secretar general: Domnilor pentru a fi şi noi, la înălţimea congreselor oraşelor din occident, Adunarea generală a Uniunei, ce a avut loc în 1924 la Cernăuţi, hotărîse, că în 1925, să avem o expoziţie a oraşelor.

Am trimis la timp oraşelor planurile expoziţei şi formularele la cari trebuia să răspundă. Anul trecut, am fost siliţi s'o amânăm, din cauză că la Chişinău, avea loc o Expoziţie cu caracter local.

Este vorba acum, ce facem cu expoziţia noastră? Şi dacă o facem, cum să fie? naţională sau internaţională?, fiindcă am primit cereri de aderare şi participare din Germania, Franţa, Cehoslovacia şi alte ţări.

Fiind prima expoziţie a Uniunei Oraşelor, cu un caracter edilitar, informativ şi instructiv pentru oraşe, cred că trebue să o facem naţională.

Mai este chesiunea, dacă s'o facem anul viitor sau este o chestiune de oportunitate.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, preşedinte:

www.dacoromanica.ro

Domni mei, înainte de a hotărî, dacă expoziţia să fie naţională sau internaţională, aşi crede, că nu este momentul să fie făcută anul viitor, pentrucă expoziţia având un caracter municipal şi edilitar, în care trebue să arătăm gradul de înaintare al oraşelor, şi lucrărilor executate în fiecare oraş, aşteptăm mai întâi ca oraşele să se desvolte sub imperiul legii nouă de unificare administrativă.

Deacea sunt de părere, să nu păşim la această expoziţie decât după doi ani, findcă anul viitor nu vom avea lucrări mari de expus, căci dacă facem o manifestare, trebue s'o facem în mod serios.

Congresul amână facerea Expoziţiei Uniunei Oraselor pentru anul 1928.

D-l Profesor Anibal Teodorescu, preşedinte: D-lor, punctul 4 din program este: fixarea oraşului în care se va ţine viitoarea Adunarea generală din Septembrie 1927.

— După diverse propuneri congresul hotărăşte ca viitoarea Adunare generală a Uniunei Oraşelor să aibă loc la Oradea Mare.

D-l Amiral Coandă, delegatul Ministerului de interne: D-le Primar general, D-lor Primari, să-mi daţi voe să vă mulţumesc pentru cuvintele elogioase ce mi-aţi adresat. Ţin să vă asigur, că voi transmite d-lui Ministru de interne dezideratele şi observaţiunile ce aţi făcut cu privire la modificarea legei administrative.

D-le Primar general, d-lor Primari, încă dela prima mea cuvântare ţinută cu prilejul deschiderei acestui congres, v'am declarat, că mă simt foarte fericit că mă aflu printre d-voastră, căci dela d-voastră vor fi multe lucruri de învăţat. In adevăr, s'au ţinut conferinţe frumoase, discuţiuni înălţătoare, cari m'au impresionat adânc; iar vizitele făcute la diferitele instituţiuni, mi-au dat prilej să constat progresele realizate de comuna Bucureşti într'un timp atât de scurt. Citez între altele Abatorul, despre care îmi place s'o spun, că este la înălţimea celor mai importante oraşe din Europa.

Incă odată vă spun: voi transmite d-lui Ministru de interne impresiunile căpătate din importantele d-voastră discuţiuni. Sunt sigur că d-sa în înalta solicitudine ce are pentru ridicarea oraşelor noastre, va ţine seama de ele şi astfel cu puteri unite vom contribui la prosperitatea şi întărirea scumpei noastre patrii (aplauze prelungite).

D-l Profesor Anibal Teodorescu, Preşedinte. D-lor colegi şi iubiţi oaspeţi, cred că în urma discuţiunilor desfăşurate ieri şi astăzi, Uniunea Oraşelor apare în regimul administrativ al ţării noastre, ca un organ de o însemnătate netăgăduită. El este izvorît, nu din voinţa oficialităţei, sau din voinţa legiuitorului, cât din iniţiativa aşi zice particulară a oraşelor noastre. In nici o altă ocazie, oraşele noastre, nu s'ar fi putut întâlni ca să-şi comunice unul altuia, greutăţile ce le au, să înveţe unul dela altul, să fie rând pe rând şi profesori şi elevi şi să cunoască în diferite puncte ale ţări, diferitele aşezăminte comunale ridicate prin vrednicia înaintaşilor noştri.

După mine, Uniunea Oraşelor, este organul ideal, care mai presus de toate, are meritul de a face să ţâşnească idei în materie de administraţie, cari îmbrăţişate de oraşe să fie întoarse administraţiei oraşelor, idei cari au menirea să facă ca organele diferitelor oraşe, să reflecteze asupra ceeace s'a făcut şi ceeace s'a văzut în cutare sau cutare congres. idei cari au menirea să stârnească cea mai înaltă emulaţiune între oraşe. Uniunea îşi joacă pe de altă parte şi celalt rol important de a fi punctul de informaţiune în toate cestiunile edilitare.

In adevăr d-lor, dacă prin sacrificii făcute de fiecare în parte, vom da mijloace ca acest organism să trăiască şi să propăşească, foloasele pe cari va şti să le întoarcă fiecărui membru, sau fiecărui oraş care face parte din Uniune, vor răsplăti înzecit şi înmiit sacrificiile pe care budgetul fiecărui oraş înţelege să le facă pentru Uniune.

D-lor, aveţi nevoe de material informativ, adresaţi-vă la Uniune, Uniunea de îndată, fără întârzierea pe care de obicei o pun autorităţile oficiale în răspunsurile lor, vă va răspunde. Voiţi să cunoaşteţi cum au fost rezultatele, aiurea, în străinătate asupra cutărei sau cutărei cestiuni edilitare: Ce zice centrul? Ce zic alte oraşe mari despre acele întrebuinţări edilitare, Uniunea poate să vă dea toate informaţiunile.

Numai dacă este vorba să ne gândim, la acest singur folos, încă Uniunea ar trebui să trăiască şi să fie susţinută cu orice sacrificiu de către oraşele noastre.

D-lor, eu vă mulţumesc pentru buna voinţă ce aţi avut de a fi răspuns la invitaţia noastră. Mul-

www.dacoromanica.ro

ţumesc organelor comunale cari v'au delegat să luaţi parte la lucrările acestui congres, pentru interesul ce au înţeles să-l acorde discuţiunilor noastre.

Socotesc că ideia de Uniune, oricari ar fi defecţiunile trecătoare ale unora dintre oraşe, este o idee, nu numai viabilă, dar o idee care s'a manifestat şi de a cărei viaţă în viitor, ne putem pune chezaşi.

Aşi fi dorit ca în calitate de gazdă a D-voastră să vă fac şi mai plăcută scurta D-voastră şedere între noi. Pentru aceasta, ar fi trebuit ca congresul să dureze mai multe zile, ca să avem putinţa de a vă arăta şi alte aşezăminte ale oraşului nostru si modul nostru de a administra.

Aţi fi văzut poate în unele privinţe, lucruri noui, în alte privinţe ne-aţi fi făcut observaţiunile d-voastră de cari noi am fi găsit de cuviinţă, că trebue să ţinem seama în transformările viitoare ale oraşului.

Regulamentul, sau nu ştiu cine, a hotărît ca congresul să nu dureze decât două zile, regret că vizita d-voastră n'a putut fi de mai multă durată. In acelaş timp, vă cer iertare pentru scăpările ce s'ar fi putut petrece nu cu voinţă, în ceace priveşte felul cum aţi petrecut în Capitală.

Incă odată vă mulţumesc din adâncul inimei pentru interesul ce purtaţi Uniunei şi vă poftesc ca invitaţi ai Municipiului Bucureşti la masa de la Iordache la ora $8^1/_2$ seara. (Aplauze prelungite şi îndelung repetate, ovaţii).

D-l Obrocea Primarul oraşului Ploeşti: Domnule Preşedinte, sunt interpretul tuturor colegilor congresişti, ca să vă mulţumesc pentru buna primire şi pentru tot ce-aţi făcut pentru reuşita acestui Congres.

Desbaterile ce-au avut loc, pe cari D-voastră le-aţi condus cu tact şi pricepere, au fost pentru noi o recreaţie sufletească înălţătoare, iar însemnătatea chestiunilor tratate ne face ca ducându-ne în oraşele noastre, să lucrăm mai bine şi mai cu spor pentru ridicarea lor.

Să trăiţi ani mulţi fericiţi.

Şedinţa se ridică la ora 19.15.

Intocmită după notele stenografice de
IOAN ROBAN
Secretar general al Ununei Oraşelor.

www.dacoromanica.ro

INFORMAŢIUNI

Ca urmare deziderateloг exprimate în congresul Uniunei Oraşelor; Biuroul Central al Uniunei a făcut către Ministerul de Finanţe, următoarele 2 adrese, pentru îmbunătăţirea situaţiunei bugetare ale oraşelor.

Domnule Ministru,

In congresul Uniunei Oraşelor din România ţinut la Bucureşti în zilele de 26 şi 27 Septembrie a. c., discutându-se repartizarea fondului comunal ce se face de Ministerul de Finanţe tuturor oraşelor, reprezentanţii acestora au dovedit că această repartiţie s'a făcut până azi în mod nedrept, lipsindu-se astfel unele oraşe de cotele cuvenite.

Acest fapt s'a petrecut din cauză că Ministerul de Finanţe n'a distribuit întreg fondul comunal între comune, reţinând cea mai mare parte în folosul statului şi păgubindu-le astfel de o importantă sursă financiară din care ar fi putut face faţă multiplelor nevoi edilitare pe care le au.

Pentru a se remedia acest rău, unanimitatea reprezentanţilor oraşelor adunaţi în congres, ne-au delegat a interveni pe lângă D-v. cu rugămintea stăruitoare de a dispune ca, cu ocaziunea alcătuirei bugetului general al statului pe viitorul exerciţiu (1927) să repartizaţi întreg fondul comunal între diferitele comune, reţinând pe seama statului numai cota aferentă cheltuelilor ce se fac cu încasarea.

Preşedintele Uniunei Oraşelor
Primarul Municipiului Bucureşti
Anibal Teodorescu

Secretar General
Ioan Roban

No. 747/926

* * *

Domnule Ministru,

Cu prilejul Adunărei Generale a Uniunei Oraşelor din România, ce a avut loc în Bucureşti în zilele de 26 şi 27 Septembrie a. c., toţi primarii comunelor urbane au expus pe larg greutăţile în care se zbat oraşele cu bugetele lor reduse.

Pentru a se putea face faţă cheltuelilor reclamate de nevoile edilitare, aproape fiecare oraş simte nevoia unui împrumut ce în împrejurările actuale, cu greu poate fi realizat.

Implinirea nevoilor edilitare neputându-se face dar pe această cale, toate lucrările trebuesc eşalonate pe o perioadă mai lungă de ani, iar acoperirea lor să se facă cu mijloacele bugetare.

Inainte de a aviza la înfiinţări de noui taxe comunale, primarii şi reprezentanţii oraşelor participante la congresul Uniunii au căzut de acord că trebuesc aplicate toate taxele prevăzute de legile în vigoare.

După cum vă este cunoscut, în tabela anexată legii asupra maximului taxelor şi contribuţiunilor comunale din 26 Iunie 1923, este prevăzută şi taxa de 0.50% *ad-valorem,* taxă care este pusă în aplicare în câteva oraşe ce trag venituri foarte însemnate, însă generalizarea ei pe care am propus-o şi în Bucureşti, întâmpină obstacole.

Având în vedere, că statul intenţionează a desfiinţa taxa de 1% asupra cifrei de afaceri şi înlocuirea ei cu o altă taxă mai productivă, vă rugăm să binevoiţi a dispune să se prevadă ca odată cu perceperea acestei noui taxe să se adaoge în folosul oraşelor (comune urbane) şi 0.50% care ar echivala cu taxa ad-valorem.

Produsul acestei taxe adiţionate de 0.50% la impozitul statului, ar urma să fie împărţit după

www.dacoromanica.ro

normele ce se aplică şi la distribuirea fondului comunal, între toate comunele urbane ale României, indiferent dacă fac parte sau nu din Uniunea Oraşelor, excluzându-se numai acele oraşe care încasează astăzi taxa ad-valorem.

In interesul vieţii oraşelor, vă rugăm stăruitor Domnule Ministru, să binevoiţi a soluţiona favorabil propunerea noastră, propunere ce v'a fost făcută de altfel şi prin adresa cu Nr. 64570/5732 A din 21 Oct. 1926.

Preşedintele Uniunei Oraşelor
Primarul Municipiului Bucureşti
Anibal Teodorescu

Secretar General
Ioan Roban

No. 761/926

* * *

Reamintim d-lor informatori ai Uniunei Oraşelor, obligaţiunea ce li se impune prin statute, de a comunica biuroului Central al Uniunei, orice informaţiuni de interes general.

Deasemenea li se reaminteşte vechea şi repetata rugăminte de a îngriji de achitarea la curent a cotizaţiunilor şi a abonamentului la Monitorul Uniunei.

* * *

Rugăm a se citi cu cea mai mare atenţiune Darea de Seamă a Adunărei Generale, ţinută la Bucureşti şi a aduce de urgenţă la îndeplinire toate dezideratele exprimate şi în special a înainta fără întârziere raportul referitor la modificările ce se găsesc necesare a se aduce legii de unificare administrativă.

I. R.

www.dacoromanica.ro